YIL:11

MANEVİYAT

MÜSLÜMAN AHMEDİYE CEMAATİ

TÜRKÇE DERGİSİ

30

BAŞKALARININ HAKLARINI YERİNE GETİRMEK

İSLAM'DA İFADE ÖZGÜRLÜĞÜNÜN SINIRLARI VE KURALLARI

"EN BÜYÜK CİHAT"

MANEVİYAT

MÜSLÜMAN AHMEDİYE CEMAATİ

TÜRKÇE DERGİSİ

SAYI 30

Ahmadiyya Muslim Jamaat KdöR, Verlag Der Islam
Türk Masası, Ahmadiyya Muslim Jamaat KdöR
Genfer Str. 11 60437 Frankfurt, Almanya
0800-0001325 (Almanya´dan ücretsiz)
Fax: 069 50688743
maneviyat@ahmadiyya.de

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا
JALSA SALANA
UK 2021
JALSA SALANA
UNITED KINGDOM 2021
14

23

36

53

İSLAM AHMEDİYET'İN SESİ
56

İÇİNDEKİLER 30 SAYI

KUR'AN-I KERİM

HADİS-İ ŞERİF

KELAMÜ'L İMAM

10 **ESMAÜ'L HÜSNA**
Bölüm 03

14 **BAŞKALARININ HAKLARINI YERİNE GETİRMEK**
Huzur'un konuşmalarından bir demet

23 **"EN BÜYÜK CİHAT"**
Seyr-i ruhanî – Manevi bir yolculuk

32 **SUSUZ KALAN SERÇE YAVRUSU**
Kıssadan hisse - Bölüm 1

36 **İSLAM'DA İFADE ÖZGÜRLÜĞÜNÜN SINIRLARI VE KURALLARI**
2021 İngiltere calsası konuşması - Mürebbi Muhammed Tahir Nedim

53 **100 SENE ÖNCE...**
II. Halife Hazretleri'nin yeni bir mühtediye tavsiyesi- Bölüm 01

56 **İSLAM AHMEDİYET'İN SESİ**
İslamiyet'in gerçek öğretisini Türkçe bilen insanlara ulaştırmak için kurulmuş bir radyodur.

Editörden

Bugünlerde dünya, 3.Dünya Savaşının çıkıp çıkmayacağını tartışmaktadır. Bazı kimselere göre ise 3. Dünya Savaşı çoktan başlamıştır. Vadedilen Mesih ve Mehdi hazretleri 1. Ve 2. Dünya savaşlarını haber verdikten sonra bunlardan daha geniş ve yıkıcı bir üçüncü dünya savaşını da haber vermiştir. Vadedilen Mesih'in[AS] 3. Halifesi hz. Mirza Nasir Ahmed[AR], 28 Temmuz 1967'de Londra'da Wandsworth Town Hall'de bir konuşma yaparak dünyayı şöyle uyardı:

"... İki hasım taraf o kadar ani bir şekilde çarpışacaklar ki, herkes gafil avlanacaktır. Gökten ölüm ve yıkım yağacak ve muazzam alevler dünyayı saracaktır. Modern medeniyet devi yere yıkılacaktır. Bu hengâme içinde komünistler de, onlara düşman olanlar da mahvolacaktır. Bir taraftan Rusya ve peykleri, öte yandan Amerika ve müttefikleri çökecek, kudret ve ihtişamları sönecek, medeniyetleri yok olacak ve sistemleri parçalanacaktır. Kurtulup hayatta kalanlar bu facia karşısında şaşkına döneceklerdir.

Rusya, batıya nazaran, bu felaketten kendini daha evvel toplayacaktır. Gaybî haberden, Rusya halkının süratle kalkınacağı ve çoğalacağı anlaşılmaktadır. Onlar Yaratıcıları ile uzlaşacaklar, İslamiyet'i ve Yüce İslam Peygamberi Hz. Muhammed'i[SAV] kabul edeceklerdir. Allah'ın ismini dünya yüzünden ve kendisini göklerden sürüp atmaya çalışan bir millet, akılsızca davrandıklarını anlayacak ve Allah'ın birliğine kuvvetle inanarak O'na bağlanacaklardır. Söylediklerim size hayal mahsulü gibi gelebilir. Fakat Üçüncü Dünya Savaşı'ndan sağ çıkanlar sözlerimin doğruluğuna şahadet edeceklerdir. Bunlar Allah'ın sözleridir ve yerine gelecektir. Kimse O'nun takdirine engel olamaz.

Üçüncü Dünya Savaşı'nın sonu, İslamiyet'in zaferinin başlangıcı olacaktır. İnsanlar yığın yığın İslamiyet'in gerçekliğine iman getirecekler, hak dinin yalnız İslamiyet olduğunu ve ancak Hz. Muhammed'in[SAV] tebliği vasıtası ile insanlığın kurtulabileceğini takdir edeceklerdir..."

(Bir Barış Tebliği ve Bir Uyarı, Islam International Publications, 2009)

Bu gibi uyarılar Vadedilen Mesih[AS] ve onun halifeleri tarafından daima yapılagelmiştir. 5. Halifetü'l Mesih hazretleri de Hilafet makamına geldiği 2003 yılından beri insanlığı 3. Dünya Savaşının korkunç sonuçları konusunda uyarmakta ve bundan çıkış yolunu da anlatmaktadır. Nitekim kendisi her yıl Barış Sempozyumları yapmakta, dünya liderlerini mektuplar yazarak uyarmakta ve çeşitli ülkelerin Büyük Millet Meclisi üyelerine hitap etmektedir.

Allah-u Teala, dünyaya çağın imamını tanıyıp kabul etmeyi ve bu yıkımdan kurtulmak için Halifetü'l Mesih'e kulak vermeyi nasip etsin.

Raşit Paktürk
Frankfurt - Almanya

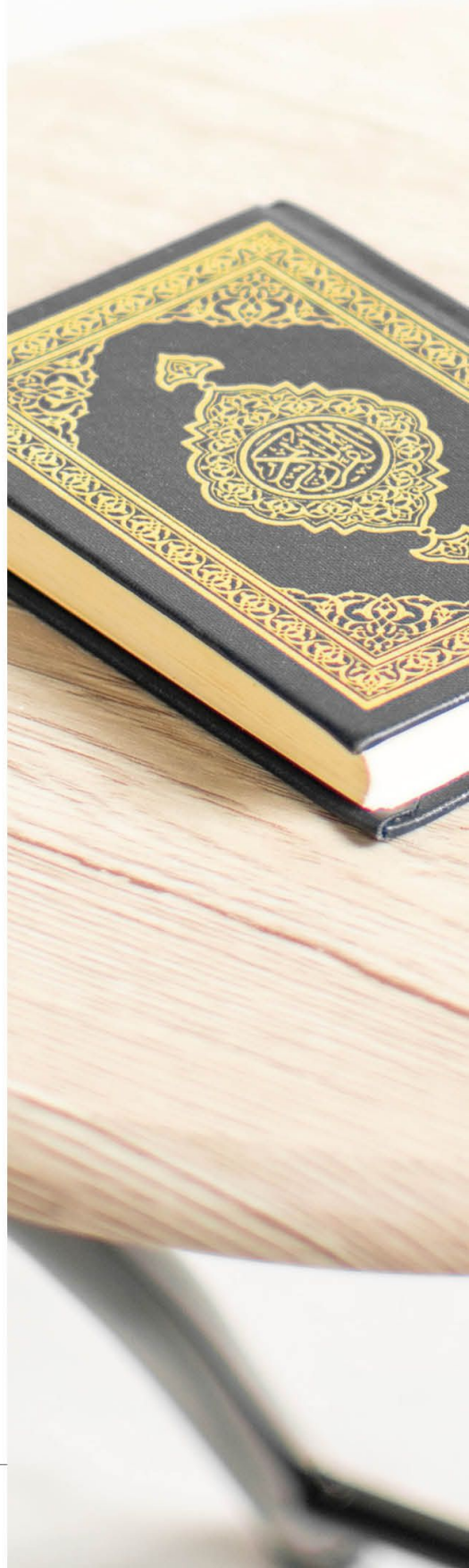

KUR'AN-I KERİM

وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا وَّبِذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ
وَالْجَارِ ذِى الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجَنْۢبِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُوْرَا ۙ ﴿٣٦﴾

Allah'a ibadet edin, O'na hiçbir varlığı ortak koşmayın. Ana babaya, akrabaya, öksüzlere, düşkünlere, komşunuz olan akrabalara, akraba olmayan komşulara, sohbetinizde bulunan dostlara, yolculara ve sahibi bulunduğunuz (köle ve cariyelere) iyilik edin. Allah, kibirlenip böbürlenenleri hiç sevmez.

— Kur'an-ı Kerim, 4:37 —

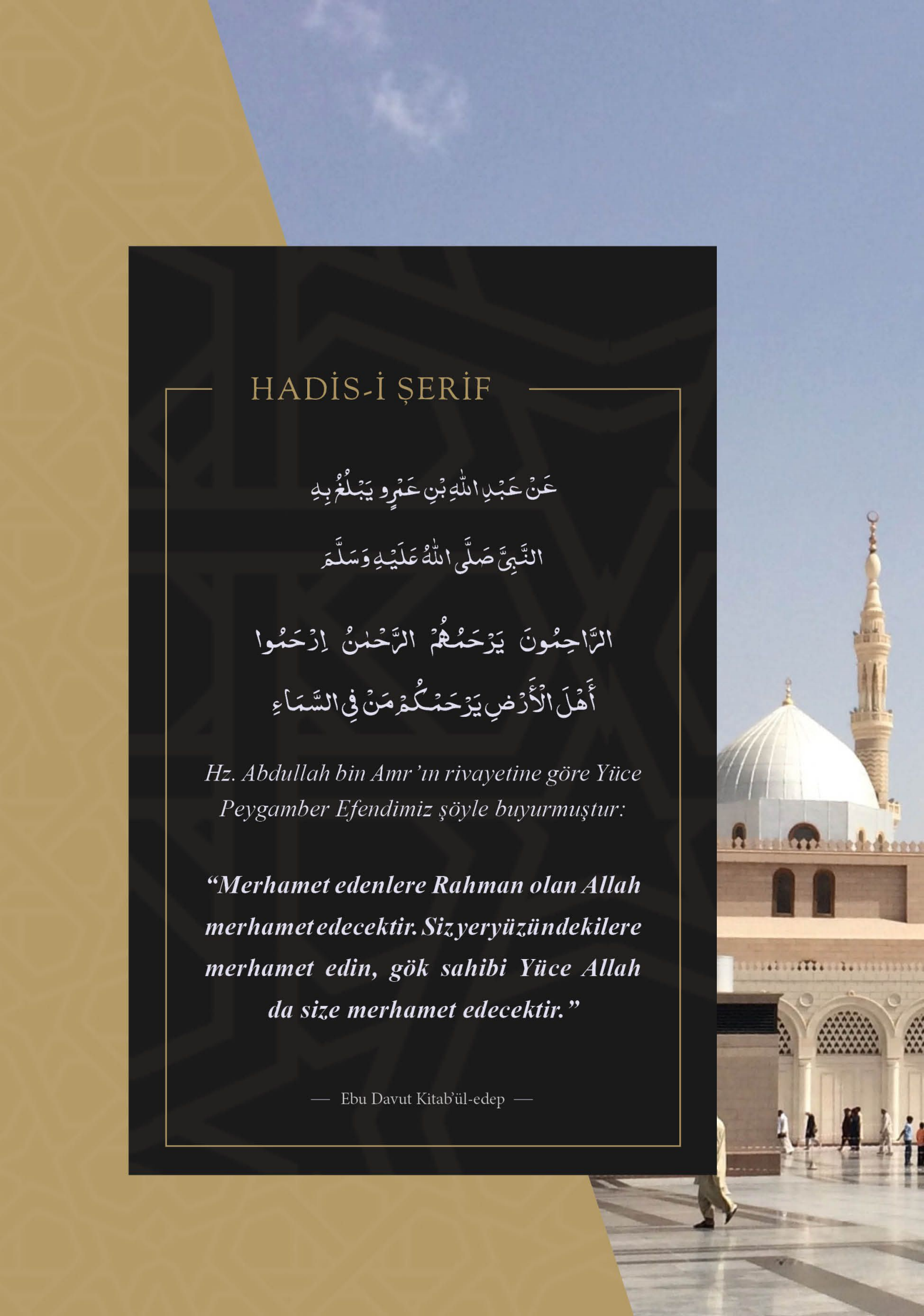

HADİS-İ ŞERİF

عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرٍو يَبْلُغُ بِهِ

النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمٰنُ اِرْحَمُوا

أَهْلَ الْأَرْضِ يَرْحَمْكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ

Hz. Abdullah bin Amr'ın rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Merhamet edenlere Rahman olan Allah merhamet edecektir. Siz yeryüzündekilere merhamet edin, gök sahibi Yüce Allah da size merhamet edecektir."

— Ebu Davut Kitab'ül-edep —

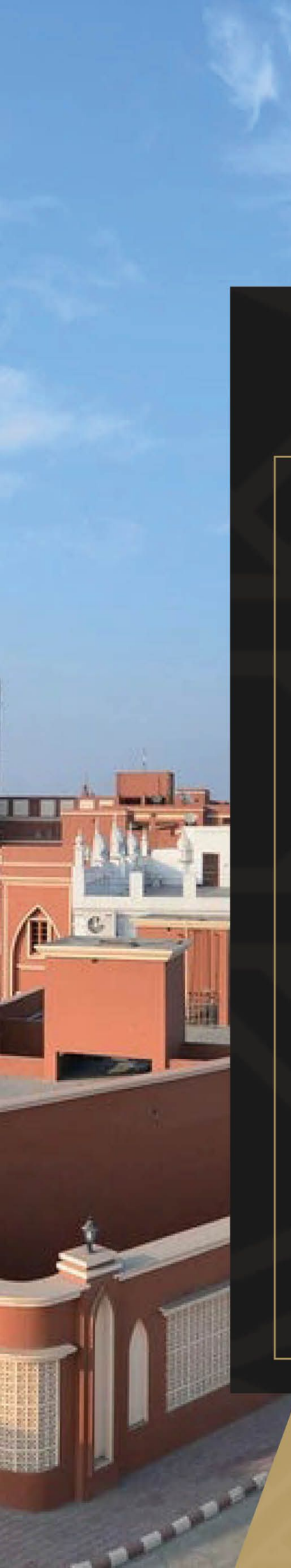

KELAMÜ'L İMAM

"Allah'ın kullarına merhamet edin. Onlara ne dille, ne elle, ne de başka bir yolla sakın zulmetmeyin. Mahlûkatın hayrı için daima çaba gösterin. Hiç kimseye karşı böbürlenmeyin, ister emriniz altında çalışan biri olsa bile. Hiç kimseye sövüp saymayın, ister o size sövüp saysa bile. Yumuşak huylu, uysal, iyi niyetli ve mahlûkata karşı sempatik olun ki, makbule geçesiniz. Büyük olup sizden aşağı olanlara merhamet edin, onları sakın küçük görmeyin. Bilge olup bilmeyenleri öğütleyin, kendinizi bir şey zannederek sakın onları aşağılamayın. Zengin olup yoksullara hizmet edin, kendini beğenmiş gibi sakın onlara karşı kasılıp kurulmayın. Mahveden yollardan sakının!"

— Nuh'un Gemisi; Ruhani Hazain; C.19, S.11-12 —

ESMAÜ'L HÜSNA

„BÜTÜN GÜZEL İSİMLER ALLAH'INDIR“

Çeviren: Raşit Paktürk – Osman Şeker

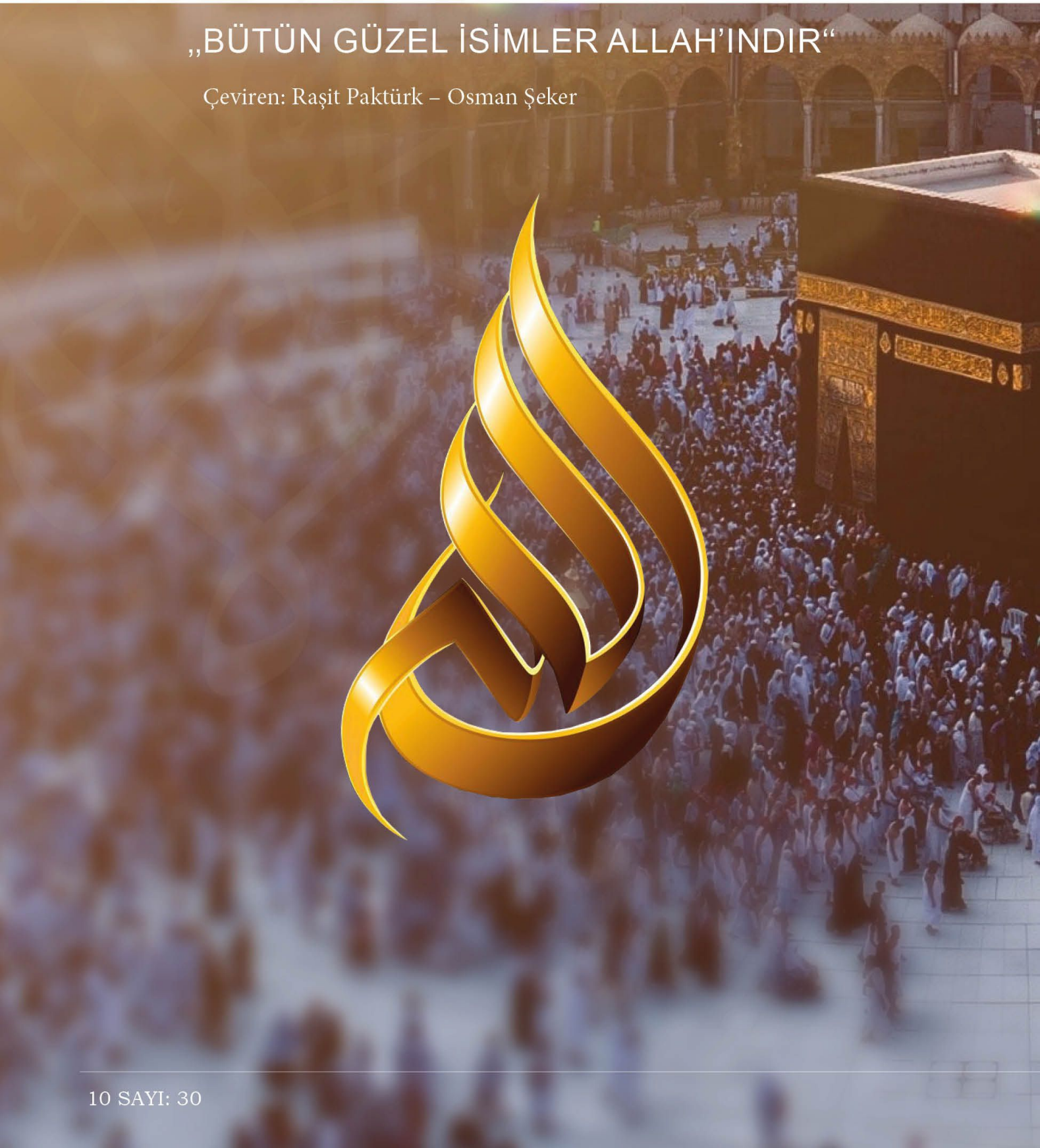

ESMAÜ'L HÜSNA

#Bölüm 03

الرَّحِيمُ

ER-RAHİM

وَ اِنۡ تَعُدُّوۡا نِعۡمَةَ اللّٰهِ لَا تُحۡصُوۡهَا ؕ

اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ

Allah'ın nimetlerini saymaya çalışsanız (da,) onları sayamazsınız. Şüphesiz Allah, çok bağışlayan ve çok rahmet edendir.

NAHL SURESİ, AYET 19

El-Müfredat'a göre rahmeti bol olana rahim denilir. Akrabü'l Mevarid'e göre ise, rahmet edene rahim denilir. Bu, Esma-i Hüsna'dandır. İbnü'l Mübarek şöyle der: Her istendiğinde verene rahman denilir, rahim ise istenmediğinde kızan birisidir.

Hz. Ebu Hüreyre[RA] Peygamber Efendimizin[SAV] şöyle buyurduğunu rivayet eder:

مَنْ لَّمْ يَدْعُ اللّٰهَ سُبْحَانَهُ غَضِبَ عَلَيْهِ

Allah kendisinden istemeyen ve dua etmeyene öfkelenir. Bir şair bu konuyu şöyle anlatır:

اَللّٰهُ يَغْضَبُ اِنْ تَرَكْتَ سُؤَالَهُ وَبُنَيُّ اٰدَمَ حِيْنَ يُسْئَلُ يَغْضَبُ

Yani,

Allah, Kendisinden istemek ve dilenmek terk edildiğinde kızandır. Buna mukabil insanoğlu ise, kendisinden istendiğinde kızar.

Hz. Osman'ın[RA] sorusuna cevaben Peygamber Efendimiz[SAV] şöyle buyurdu: **Mahlukat arasından her iyi ve kötüye merhamet eden Rahman'dır. Allah'ın Rahim sıfatı ise, yalnız müminlere olan rahmetinden dolayıdır.**

Vadedilen Mesih[AS] şöyle buyurur: "**Rahim olan Allah iyi amellerin mükafatını en iyi şekilde verir. Hiç kimsenin çabasını boşa çıkarmaz. Bundan dolayı O'na Rahim denilir ve bu sıfatı Rahimiyyet ismiyle isimlendirilir.**"

"Kur'an'a göre Allah, insanların dualarını, yalvarışlarını ve salih amellerini kabul ederek onları afetlerden, belalardan ve amellerinin zayi olmasından koruduğunda O'na Rahim denilir."

"Rahimiyyet feyzi, Rahmaniyyet feyzi gibi genel olmayıp özeldir. Bu, insanoğlunun tekamülü ve insan fıtratının kemale ermesi için özel bir feyzdir. Ancak buna nail olmak için çaba sarfetmek, salih amel işlemek ve nefsani duyguları terk etmek şarttır. Bütün gücüyle salih amel işlemek için çaba sarfedilmedikçe, nefis arınmadıkça, riyanın her türlüsü terk edilmedikçe, kamil ihlas ve kalp temizliği elde edilmedikçe ve Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için ölümden geçmedikçe, bu rahmet tam manasıyla inmez. Bu nimetlere nail olanlar ne

ALLAH, YARATTIKLARI İÇİN KALBİMİZDE HEP MERHAMET VE DERT ORTAKLIĞI YERLEŞTİRSİN

mübarektirler. Gerçek manada insan, işte onlardır. Diğerleri ise hayvanlar gibidir." "Rahim sıfatı kendi feyzini göstermek için, akıl sahiplerinin dilinden, hiçlik ve yokluğu kabul etmelerini ister ve sadece insanoğlu ile alakalıdır."

V. Halifetü'l Mesih hazretleri şöyle der:

"Allah kendisini sıfatlarıyla bize belli eder. O, müminlere, Benim rengimle renklenin, Benim sıfatlarıma büründüğünüzde Benim gerçek kulum olacaksınız, buyurmaktadır. Allah'ın bu buyruğunun en güzel örneği şüphesiz Peygamber Efendimiz[SAV] dir. Sadece onun nuruyla bir dünya nurlanıp feyizlenmektedir ve inşallah yaratıcısını tanıyabilmek için onun feyzinden feyizlenmeye devam edecektir."

Hz. Ebu Hüreyre[RA] şöyle rivayet eder: Peygamber Efendimiz[SAV], İkra bin Hâbis Ettemimi yanında oturuyorken torunu Hasan'ı öptü. Bunun üzerine İkra şöyle dedi: Benim on çocuğum var ve onlardan herhangi birini hiçbir zaman öpmedim. Peygamber Efendimiz[SAV] ona baktı ve şöyle buyurdu: Merhamet etmeyene merhamet edilmeyecektir.

V. Halifetü'l Mesih hazretleri şöyle der:

"Allah bize, Peygamber Efendimizin güzel örneği üzerinde yürümeyi etmeyi nasip etsin. Bu çağda onun sadık kölesi Vadedilen Mesih ve Mehdi[AS] bilfiil bu örneği uyguladı, onun nasihatlerine göre hareket etti ve bize de Peygamber Efendimizin örneğine uymayı nasihat etti. Allah, yarattıkları için kalbimizde hep merhamet ve dert ortaklığı yerleştirsin. Bu duygular kalbimizde daima artarak yerleşsin ki biz Allah'ın lütuflarını ve rahmetine en fazla nail olan kimseler olalım."

BAŞKALARININ HAKLARINI YERİNE GETİRMEK

Hz. Mirza Masrur Ahmad[ABA]
V. HALİFETÜ'L MESİH

2021 YILI CALSA SALANA İNGİLTERE KAPANIŞ KONUŞMASININ ÖZETİ

Tükçe'ye Çeviren: Mehmet Önder

Mirza Masrur Ahmed Hazretleri[ABA] Teşehhüd, Ta'avuz ve Fatiha Suresini okuduktan sonra, Kuran-ı Kerim ve Hz. Resulullah'ın[SAV] sünneti ışığında yerine getirilmesi gereken çeşitli haklar hakkında 2019 İngiltere Calsa'sında yaptığı konuşmasına devam edeceğini buyurdu. Huzur[ABA], bu öğretilere

> “İSLAM TARİHİNE VE SAHABELERİN[RA] ÖRNEKLERİNE BİR BAKTIĞIMIZDA, ONLARIN HİÇBİR ŞEKİLDE ADALETSİZLİK VE ZULÜMDE BULUNMADIKLARINI GÖRÜRÜZ.”

uygun şekilde hareket ederek başkalarının haklarına saygı gösterilebileceğini ve haklarının eda edilebileceğini belirtti. Bu öğretilere göre davranılmadığı takdirde, hem dünyanın sorunları çözülemez, hem de toplumun muhtelif kesimlerinin hakları yerine getirilemez.

Huzur[ABA] buyurdu ki, dünyevi insanlar tarafından belirlenen hak standartlarına uymaya ihtiyacımız olmadığı gibi, öğretilerimiz hakkında savunmacı olmamıza da gerek yoktur. Aksine, başkalarının haklarına saygı gösteren öğretilerimizi yaymalıyız ki, böylece toplumda gerçek barış ve uyum kendini gösterebilsin. Şu doğrudur ki, bu kâinatın bir tek Yaratıcısı olduğu, O'ndan başka ibadete lâyık olmadığı ve Kendisine hiçbir ortak koşulmayacağı kabul edilmedikçe ve (bu onaylanana) kadar toplumun haklarına saygı gösterilmesi mümkün olamaz. Bu gerçekleştiğinde ve Allah'a karşı doğru iman tesis edildiğinde, dünya gerçek barışı kurma yolunda ilerleyebilir.

ALLAH'A ŞÜKRETMEK İÇİN, İNSANLARA MÜTEŞEKKİR OLUN

Huzur[ABA], Allah'ın, yarattıklarının haklarına her safhada saygı gösterilmesini emrettiğini belirtti. Hatta O buyurmuştur ki, hemcinslerimize müteşekkir olmadan, Tanrı'ya minnettar olmamız mümkün değildir. Bundan dolayı İslam, başkalarının haklarını yerine getirmek konusunda güzel öğretiler sunmaktadır. Huzur[ABA], daha önce bahsetmiş olduğu haklara ilaveten, İslam'ın öğrettiği başkalarının (diğer) haklarından bahsederek devam edeceğini beyan etti. Aslında İslam'ın öğretileri o denli kapsamlıdır ki, hayvanların haklarını dahi saptamıştır. İslam sadece bu hakları öğretmekle kalmayıp, aynı zamanda onların nasıl uygulanıp yasalaştırılacağını da öğretir.

ARKADAŞLARIN HAKLARI

Huzur[ABA] buyurdu ki, İslam arkadaşların haklarına saygı göstermeyi öğretmektedir. Bir kimse ancak kalbi pak olanlar ile dost olmalıdır ve sonrasında bu dostluğu onurlandırın. Yüce Allah Kuran-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur:

'Ey inananlar! Dostlarınızı bırakıp, (başkalarını) sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size fenalık etmekten geri kalmazlar. Onlar, sizin zahmete uğramanızı isterler. Onların düşmanlığı sözlerinden belli olur. Gönüllerinde gizledikleri (ise) daha büyüktür. Eğer aklınız varsa, size Biz, ayetlerimizi şüphesiz apaçık anlattık.'

(Al-i İmran Suresi:119)

Huzur[ABA] buyurdu ki, Yüce Allah arkadaşları yakın akraba dairesine dâhil etmiştir ve bu yüzden onlara, kendilerine gösterilmesi gereken tutum ve özeni gösterin.

Huzur[ABA], İslam'ın arkadaşlığın Allah rızası için teşrif edilmesini öğrettiğini bildirdi. Herhangi başka bir arkadaşlık ancak geçicidir, hâlbuki Allah'ın rızası için olan bir dostluk, sağlam ve güçlü bir bağ taşır. Bu salt bir arkadaşlığın ötesindedir ve bunun için de sürdürülebilirdir. Aynı zamanda bu arkadaşların birbirlerine olan sevgisini de arttırır.

Peygamber Efendimiz[SAV] buyurmuştur ki, kardeşi yanında olmadığı halde ona dua eden kimseye melekler de, aynısı dua edenin lehinde kabul olunsun diye dua ederler. Buradaki kardeşlere arkadaşlar da dâhildir. İslam, arkadaşlar arasındaki sevgiyi böyle teşvik etmiştir. Bundan başka İslam, arkadaşların birbirlerine kızmamasını ve üç günden de fazla küs kalmaktan da kaçınılmasını öğretir. Bundan başka İslam şunu da öğretir. Bir kimse ana babalarının dostluklarını, onlar vefat ettikten sonra bile devam ettirmelidir. Bu şekilde nesiller boyu dostluğun onuru da tesis edilmiş olur.

Huzur[ABA] Hazreti Mesih-i Mevud'dan[AS] bir alıntı yaptı. O, arkadaşlarına olan ilgisini, bir bölümü ağrıya maruz kaldığında tüm bedeninde acı yaşayan bir vücuda benzetirdi. Vadedilen Mesih[AS] buyurmuştur ki, arkadaşlarının iyiliği için kendi huzursuzluğu, bir annenin çocuklarının iyiliği için taşıdığı huzursuzluk gibidir. Hazreti Mesih-i Mevud[AS] iki arkadaşın bir olayını anlatmıştır. Onlardan biri yolculuğa çıkar. Biri yolculuktayken, diğeri (onun evine gidip) kasasının anahtarını ister ve oradan bir miktar para alır. Diğer arkadaş geri dönüp bunu haber aldığında çok mutlu olur, öyle ki bu mutluluktan dolayı arkadaşına engel olmayan çalışanını azat eder. Bu olay, arkadaşların (aralarında) geliştirmesi gereken yakın bağı sergilemektedir.

HASTALARIN HAKLARI

Huzur[ABA] İslam'ın Müslümanlara oruç tutmayı farz kıldığını, ancak hasta olanlar için ise haklar belirlediğini beyan etti. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

'(Onun için) şu sayılı günlerde (oruç tutun.) Aranızdan hasta veya yolculukta bulunanın, tutamadığı günler sayısınca başka günlerde oruç tutması (gerekir.)'

(Bakara Suresi:185)

Böylece İslam, hasta olanların haklarını tesis etmiştir. Onları hasta oldukları süre zarfında ve sağlıklarına kavuşuncaya kadar oruçtan muaf tutmuştur.

Huzur[ABA], İslam'ın hastaların isteklerinin yerine getirilmesini de öğrettiğini belirtti. Peygamber Efendimiz[SAV] bir gün hasta bir kimseyi ziyaret ediyordu ve o zat bir parça (buğday) ekmeği istediğini dile getirdi. Peygamber Efendimiz[SAV] şöyle buyurdu. Hasta bir kimse bir şeyler yemek istiyorsa, kendisi için onu temin etmeye çalışılmalıdır. İslam ayrıca öğretir ki, hastaları ziyaret edenlere büyük bir mükâfat vardır. Bu

“

‘EY İNANANLAR! ADALET İLE ŞAHİTLİK EDEREK, (DAİMA) ALLAH İÇİN HAZIR BULUNUN. **BİR TOPLULUĞA OLAN DÜŞMANLIĞINIZ,** SİZİ ADALETSİZLİĞE **SEVK ETMESİN. (DAİMA)** ADALETLİ OLUN. **BU, TAKVAYA DAHA YAKINDIR.**

(MAİDE SURESİ:9)

şekilde o, hastaların haklarını savunmaktadır.

Huzur[ABA], bir zamanlar Hazreti Mesih-i Mevud'u[AS] görmek arzusunu taşıyan ancak ayaklarındaki rahatsızlıktan dolayı yürüyemeyen bir kimse olduğundan bahsetti. Vadedilen Mesih[AS] onu ziyaret edeceğine söz verdi ve ertesi gün bu sözünü yerine getirerek o kişiye misafir oldu. Kayıtlara geçirilmiştir ki, zaman zaman hastalar doğrudan Vadedilen Mesih'in[AS] kapısına gidip ilaç isterler, dertlerini dile getirirler ve hatta bazen de tek seferde (orada) bir saat kalırlardı. Lakin Hazreti Mesih-i Mevud[AS] kendilerini uzaklaştırmak yerine, sabırla ve dikkatle onları dinlerdi. Vadedilen Mesih[AS] buyurmuştur ki, hastalarla ilgilenmek bir iman meselesidir ve bu gerçek müminlerin ihmal etmemesi gereken bir şeydir. Huzur[ABA] buyurdu ki, Peygamber Efendimiz[SAV] tarafından bildirildiğine göre, bir Müslümanın diğeri üzerinde sahip bulunduğu beş haktan birisi, hasta ziyaretidir.

YETİMLERLE İLGİLENMEK

Huzur[ABA] belirtti ki, İslam yetimlerin haklarını da saptamıştır. Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

‘Olgunluk çağına varıncaya kadar, yetim (veya öksüzün) lehindeki en iyi yol dışında, malına yaklaşmayın. Verdiğiniz sözü tutun. Şüphesiz verdiğiniz söz hakkında sorgulanacaksınız.’

(İsra Suresi :35)

İslam der ki, eğer bir kimsenin gücü yetiyorsa, yetimlere bakmak için kendi cebinden harcamalıdır, ancak gücü yetmiyorsa, yetimlerin mallarından harcamalarında son derece dikkatli olmalıdırlar. Bundan başka İslam der ki, bir yetim ergenlik çağına ulaştığında malları kendisine verilmelidir. Kur'an-ı Kerim'de şu da bildirilmektedir:

‘Hayır, (öyle) değil! Aslında sizler yetime hiç saygı göstermezsiniz. Yoksula yemek (yedirmek) üzere birbirinizi teşvik (bile) etmezsiniz.’

(Fecr Suresi:18-19)

Bu şekilde İslam uyarır ki, yetimleri onurlandırmayıp, saygı göstermeyene de ceza vardır. Bu yolla İslam, toplumun belki de en zayıf kesimini muhafaza etmiştir.

Huzur[ABA] buyurdu ki, bir keresinde Peygamber Efendimiz[SAV] işaret parmağı ile orta parmağını birleştirerek bildirmiştir ki, kim yetimler ile ilgilenirse, o Cennette ona bu iki parmağın birleştiği kadar yakın olacaktır. Peygamber Efendimiz[SAV] ayrıca buyurmuştur ki, yetimlerin ve kadınların haklarını yerine ge-

tirmeyen bir kimse, Allah'ın gazabından korkmalıdır. Peygamber Efendimiz[SAV], üç yetime bakan bir kimsenin ödülü, bütün geceyi ibadet ile geçiren, gündüzleri oruç tutan ve Allah yolunda cihat edenin sevabı ile aynıdır demiştir.

Huzur[ABA] Hazreti Mesih-i Mevud'tan[AS] bir alıntı aktardı. O buyurdu ki, bir kimse yetim ve muhtaçlar ile ilgilenmelidir ve bunu kendi çıkar ve kazancı için değil, sadece Yüce Allah'ın rızasını kazanmak ve O'nun yakınlığını elde etmek için yapmalıdır.

VERİLEN SÖZLERİN HAKLARI

Huzur[ABA] buyurdu ki, yine İslam yeminlerin tutulmasını ve yerine getirilmesini ve böylece verilen sözlerin haklarının da yerine getirilmesini öğretmiştir. Yüce Allah Kuran-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

'Antlaşma yaptığınız, sonra (da) size verdikleri sözleri bozmamış olanlar ve aleyhinizde kimseye yardım etmemiş olan müşrikler, müstesnadırlar. Onlarla yaptığınız antlaşmayı, süresi doluncaya kadar tamamlayın. Şüphesiz Allah, takvayı benimsemiş olanları sever.'

(Tevbe Suresi:4)

Bu sebeple muttakilerin vasıflarından birisi de sözlerini tutmak ve yerine getirmektir. Peygamber Efendimizin[SAV] şöyle buyurduğu kaydedilmiştir. Kim yeminini bozarsa, Hesap Gününde Peygamber Efendimiz[SAV] ile onun arası açık olacaktır. Başka bir ortamda Peygamber Efendimiz[SAV] iki gayrimüslimin öldürüldüğünü ve ikisinin de Peygamber Efendimiz[SAV] ile anlaşmaları bulunduğunu bildirmiştir.

Bundan dolayı Peygamber Efendimiz[SAV] onların ailelerine kan parası ödemiştir. Bu, gayrimüslimler ile yapılan anlaşmaların da sürdürülmesi gerektiğini göstermektedir.

Huzur[ABA], Hudeybiye Antlaşması sırasında, daha antlaşma tamamlanmadan gerçekleşmiş meşhur bir olay olduğundan bahsetti. (Antlaşmanın) şartlarından birisi, eğer Mekke'den birileri Hz. Peygamber'e[SAV] gidecek olurlarsa, onlar Mekke'ye iade edilecekti. Antlaşma yazılırken Mekke'den ve orada maruz kaldığı zulümden kaçan bir Müslüman, Hz. Peygamber'e[SAV] gelerek kendisi ile kalmak için izin ister. Ancak Peygamber Efendimiz[SAV] onun kalmasına izin vermeyeceğini söyler. O, henüz antlaşma imzalanmamış olduğu halde, (bu) şartın yazılmış olduğunu ve verilen bu sözü yerine getirdiğini belirtir.

SAVAŞ ZAMANINDA BAŞKALARININ HAKLARI

Huzur[ABA] İslam'ın savaşanların haklarını da belirlediğini söyledi. Çoğunlukla savaşanlar, sadece kendi kudretlerini zorla kabul ettirmek için uğraşırlar ve hakları için mücadele ettikleri iddiasında bulunsalar da, başkalarının haklarını gasp ederler. İslam savaşa müsaade ediyorsa, bu ancak ve sadece barışı ve dini özgürlüğü sağlamak içindir. Kuran-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

'Onlar, "Allah Rabbimizdir," demelerinden dolayı, haksız yere evlerinden çıkarılanlardır. Eğer Allah, (bu kâfirlerden) bazılarının (kötülüklerini) diğerleriyle gidermeseydi, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çok anılan camiler alaşağı edilirlerdi. O'nun (dinine) yardım edene, Allah mutlaka yardım eder. Şüphesiz Allah, son derece güçlüdür (ve her şeyden de) üstündür.'

(Hac Suresi: 41)

İslam der ki, eğer insanlar başıboş bırakılsaydı, din tamamen ortadan kalkardı. Bundan dolayı İslam, Kuran-ı Kerim'in bildirdiği üzere adaleti emreder,

'Ey inananlar! Adalet ile şahitlik ederek, (daima) Allah için hazır bulunun. Bir topluluğa olan düşmanlığınız, sizi adaletsizliğe sevk etmesin. (Daima) adaletli olun. Bu, takvaya daha yakındır. Allah'ın takvasını benimseyin. Şüphesiz Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.'

(Maide Suresi: 9)

Huzur[ABA] buyurdu ki, Peygamber Efendimiz[SAV] ne zaman bir general yahut bir komutan tayin edecek olsa, onlara takva ile hareket etmelerini, hakkaniyetli ve adaletli olmalarını, haddi aşmamalarını, eğer düşmanlar silahlarını bırakıp işbirliği yaparlarsa, savaşmayı bırakmalarını tavsiye ederdi. Şu da kayıtlarda bulunmaktadır ki, Peygamber Efendimiz[SAV] yola çıkan her delegeye merhametli olmaya gayret göstermelerini ve karşı tarafı barışa davet etmeden de hiçbir saldırıda bulunulmamasını emrederdi. Ayrıca o, hiçbir çocuğa, kadına ve yaşlıya zarar verilmemesi için de talimat verirdi. Huzur[ABA], bugünlerde insanların İslam'a karşı ithamlarda bulunduğunu, ancak aynı kişilerin hastaneleri ve okulları yıkıma uğratan hava saldırıları düzenlediğini yahut da masum insanlara zarar verip onları öldürdüğünü beyan etti. Hâlbuki İslam'ın öğretileri, barışı yaymak ve başkalarının haklarını yerine getirmektir.

Huzur[ABA] buyurdu ki, savaş zamanları için bile İslam, düşmanların haklarını belirlemiştir. İslam, Müslümanların savaşta öldürülen düşmanların cesetlerini parçalamalarını veya onları aşağılamalarını yasaklamıştır. Bundan başka Müslümanlara savaşta hile yapmama talimatı da verilmiştir. Kadınlara,

çocuklara ve yaşlılara da zarar verilmemelidir. Savaşmak üzere başka bir şehre ya da ülkeye girerken, oranın sakinleri yahut vatandaşları, bugünlerde ülkeleri işgal edenlerin ve hava saldırıları düzenleyenlerin yaptığı gibi, zarar görmemeli veya korkutulmamalıdır. Düşmanların yüzlerine zarar verilmemelidir. Tutuklularla ilgilenilmeli ve onlara bakılmalıdır, keza kendilerine kişinin bizzat yediği ve giydiğinin aynısı, yemesi ve giymesi için verilmelidir. Benzer şekilde İslam binaların yıkılmaması yahut da meyve veren ağaçların da kesilmemesini öğretir.

Huzur[ABA] buyurdu ki, bugünlerde ülkeler savaştıklarında, onlar diğerini nükleer savaşla tehdit ederler; Doğrusu son dünya savaşında nükleer bombaların gerçekten kullanıldığıdır. Oysa İslam tarihine ve Sahabelerin[RA] örneklerine bir baktığımızda, onların hiçbir şekilde adaletsizlik ve zulümde bulunmadıklarını görürüz.

Huzur[ABA] bahsettiklerinin ancak haklardan birkaçı olduğunu belirtti. Bu haklar korundukları takdirde, dünyada gerçek barış ve uyumu sağlamak mümkün olacaktır. Ancak dünya bu hakların yerine getirilmesini ihmal ederse, o zaman yeryüzü küresel bir savaşa hazır olmalıdır.

Huzur[ABA] buyurdu ki, dünyanın böyle bir yıkımı önlemesi için ve onların Tek ve Hak olan Allah'ı tanıyabilmeleri için dua etmeliyiz. Huzur[ABA] tüm Ahmedilerin emniyette olmaları ve her türlü zorluklardan da korunmaları için duada bulundu.

Sonunda Huzur[ABA] sessiz duaya önderlik etti.

Huzur[ABA] Calsa'ya üç gün boyunca 8877 kişinin katıldığını ve bunlardan 6709'unun erkek, 2168'inin ise kadın olduğunu duyurdu. Ayrıca Calsa'yı izlemek üzere İngiltere'deki muhtelif camilerde 3000'den fazla kişi bir araya geldi.

Son olarak Huzur[ABA], saat farklılıklarına rağmen dünyanın farklı yerlerinden insanların sanal olarak Calsa Salana'ya katıldıklarını görebildiğini belirtti. Bu da dikkatle bakılması gereken olağanüstü bir şeydir. Huzur[ABA] dünyanın dört bir yanından tüm katılımcılar için de duada bulundu.

Bu özetin aslı The Review of Religions dergisi tarafından İngilizce olarak hazırlanmıştır.

SEYR-İ RUHANÎ – MANEVİ BİR YOLCULUK

“EN BÜYÜK CİHAT”

Çeviren: Osman Şeker

Hz. Muslih Mevud’un[RA], Seyr-i Ruhani (Manevi yolculuk) adlı 12 makaleden oluşan bir konuşma serisi vardır. Bu makalelerde o, dünyada var olan eski veya yeni şeyleri Kuran-ı Kerim’den ispatlanan İlahî nimetlerle karşılaştırarak kendine has bambaşka bir kelam tarzı ile anlatıyor. Huzur, bir seyahatinde tarihi bir sultan pazarının kalıntılarını görmüştü. Ve düşünce aleminde gezinerek sormuştu ki acaba Allah indinde de, bu sultanlara has Pazar gibi bir Pazar var mı? Ve bu sultan pazarında bulunabilen şeyler Allah indindeki pazarda da bulunur mu? Bu sultan pazarında, kılıç, kalkan, miğfer, zırh vs. gibi savaş araç gereçleri bulunurken acaba Allah indindeki pazarda da bu gibi şeyler bulunuyor mu? İşte bu kendine has kelam tarzı ile yazılmış makalelerden birinin, bir kısmı burada sunulmaktadır ve kullanılan kelimeler bu tarza uygun olarak kullanılmaktadır. Bu makale Osman Şeker tarafından tercüme edilerek hazırlanmıştır.

DİNİ SAVAŞLARDA MÜSLÜMANLARA VERİLEN BAŞARI SÖZÜ

Ben düşündüm ki bu dünyada savaşlar oluyor ve savaşlardaki en büyük korunma aracı olarak kabul edilen şeyler kılıç ve diğer silahlardır ki bunlar Mina Pazar'dan temin edilebilir. Acaba bu (manevi) Mina Pazar'da da böyle şeyler var mıdır? İşte bununla ilgili baktığımda Kuran-ı Kerim'de şöyle yazılıdır:

إِنَّ اللّٰهَ يُدٰفِعُ عَنِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ إِنَّ اللّٰهَ
لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُوْرٍ ﴿٣٨﴾ أُذِنَ لِلَّذِيْنَ
يُقٰتَلُوْنَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوْا ۭ وَإِنَّ اللّٰهَ عَلٰى نَصْرِهِمْ
لَقَدِيْرُ ۙ ﴿٣٩﴾ الَّذِيْنَ أُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ
بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّآ اَنْ يَّقُوْلُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ۭ وَلَوْلَا
دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ
صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَّصَلَوٰتٌ وَّمَسٰجِدُ يُذْكَرُ
فِيْهَا اسْمُ اللّٰهِ كَثِيْرًا ۭ وَلَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَنْ
يَّنْصُرُهٗ ۭ إِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٤٠﴾

Allah, inananları mutlaka (hep) savunur. Yani Biz kılıcı sizin elinize vermeyeceğiz, aksine kendi elimizde tutacağız. Sizin elinize kılıç vereceksek de bu tıpkı şuna benzer: Bir çocuğa annesi filan şeyi al getir der ama bununla birlikte bizzat kendisi o şeyi alır ve çocuğa sadece eliyle tutmasına izin verir. Çocuk da o şeyi getirdiğini zanneder. Sonra şöyle buyurur: Biz size niye yardım etmeyelim ki, size saldıranlar hain ve kafirdir ve siz ise doğrulukları kabul edenlersiniz. Unutmayın! Bu dünyada insanların saldırdığı kimselere, saldırganlara karşı koymaları için Allah tarafından izin verildi. Çünkü onlara haddi aşan zulüm yapıldı ve caiz olmayan şiddet uygulandı ve Allah onlara yardım etmeye kesinlikle kadirdir. Evlerinden haksız yere çıkartılanların suçu sadece, bizim Rabbimiz Allah'tır demeleriydi. Eğer Allah, (bu kâfirlerden) bazılarının (kötülüklerini) diğerleriyle gidermeseydi, dünyada ibadethaneler, rahiplerin kaldığı yerler, Hıristiyanların kiliseleri, Yahudilerin yerleri ve Müslümanların, içinde Allah'ın adı çok anılan camileri yok edilirlerdi.

Şöyle buyuruyor: Biz, din özgürlüğü için savaş izni verdik. Fakat gerçek ihlas sahipleri az olurlar diye ve siz de az olduğunuz için endişelenmeyin. Allah-u Teala ihlaslı kullarını desteklemek için bizzat kılıç alıp ayağa dikilir ve o (ihlaslı kullarını) her alanda mansur ve muzaffer kılar ve O Allah çok güçlü ve üstündür. Allah hangi tarafta olursa hiç kimse onun gücüne karşı koyamayacak ve Allah kimden yana olursa hiçbir düşman ona galip gelemeyecek.

DÜŞMAN KARŞISINDA ZAFER KAZANDIRAN EN KESKİN VE BAŞARILI SİLAH

Bir yandan da düşündüm ki bu savunma savaşıdır. Bu savaş teçhizatları ile ben düşmanın fitnesinden korunabilirim. Fakat bu silah bir kalkan gibidir ve bu, benim diğerlerine hamle yapmama da engel oluyor, peki ben dünyaya nasıl galip geleceğim? Acaba bu sultan pazarında kalkan gibi değil de zafere götürmeye yardımcı olacak kılıç gibi bir silah var mı? Baktım ki öyle silah da var. Nitekim şöyle buyurmaktadır:

وَ لَقَدْ صَرَّفْنٰهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوْا ۖ فَاَبٰۤى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿۵۱﴾ وَ لَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيْرًا ﴿۵۲﴾ فَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَ جَاهِدْهُمْ بِهٖ جِهَادًا كَبِيْرًا ﴿۵۳﴾ وَ هُوَ الَّذِيْ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَّ هٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۚ وَ جَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَّ حِجْرًا مَّحْجُوْرًا ﴿۵۴﴾

Bu ayetlerde önce, Kelam-ı İlahi'ye benzetmek için sudan bahsedildi ve Allah-u Teala gökten su indirir buyurarak kastedilen, Kur'an-ı Kerim'in de aynı tarzda olduğudur. Yani şöyle buyurur: Nasıl ki, insanlar bizim mucizelerimizin kadrini bilsin diye Biz suyu insanlar arasında dağıtıyorsak, aynı şekilde Kur'an'ı onlara sunuyoruz, fakat insanların çoğu nimete nankörlük ederler. Onlar suyu nimet olarak kabul ederler, ama ondan çok daha iyi olan Kelam-ı İlahi nimetini reddederler. Yani onlar incileri almıyorlar ama kuruşlar için canlarını veriyorlar ve bu ancak çocukça bir iş. Ben bir defa Bombay'a gitmiştim orada mahkemede yeni bir dava sürüyordu. Dava konusu şuydu: Bir kuyumcunun binlerce lira değerinde 60 mücevheri vardı ve bir yerde düştü. O, polise gidip durumu anlattı. Polis araştırma yaparak bir adamı yakaladı, o adamda bir miktar mücevher de bulundu. Mücevherleri nereden aldığı sorulunca o şöyle dedi: Ben pazardan geçiyordum ki birkaç çocuğun o mücevherler ile misket oynadıklarını gördüm, onlara birkaç lira verip mücevherleri aldım. Daha sonra anlaşıldı ki o kuyumcu bir yerde cebinden mendilini çıkarırken bir kese içinde bulunan mücevherler de mendille beraber çıkıp yere düştü ve çocuklar onları, oyun oynadıkları misketler zannettiler, halbuki elli bin liralık mücevher idi. İşte insanların durumu da böyledir. Onlar, bozulan ve kısa bir süre sonra işe yaramaz hale gelen suya değer veriyorlar ama onların gelecek nesillerinin bile işine yarayacak, hatta sadece bu

dünyada değil gelecek cihanda bile işe yarayacak ve insanı baştanbaşa değiştirip geliştirecek olan suyu reddederler ve derler ki biz bunu almayız. İşte Allah buyurur ki çoğu insan kafirlik eder halbuki eğer Biz isteseydik bütün dünyada nezir (uyarıcı) gönderirdik. Yani eğer biz insanlar üzerine çabucak hüccet tamamlamak isteseydik, bir resul gönderip onun talimatının yavaş yavaş yayılması yerine, her yerleşime birer nezir gönderirdik. Ama Biz bunu neden yapmadık? Çünkü eğer bütün insanlar bir anda kafirlik etseydi o zaman dünyanın bütün yerleşimlerine bir anda azap gelirdi ve bütün insanlar helak olurdu. Ama şimdi öyle olmuyor. Şimdi önce Araplar üzerine hüccetin tamamlanmasından sonra azap gelir. Sonra bir müddet geçince İran üzerine hüccet tamamlanır ve azap iner. Eğer her yerleşime ve her köye Allah'ın nebileri gönderilseydi, şimdi doğrudan yeryüzünün bir kısmındaki muhalifler üzerine inen azap, o zaman her yerleşime ve her köye inerdi. Velhasıl, siz o kafirlerin sözünü kabul etmeyin, aksine Kur'an vasıtasıyla bütün dünyaya karşı en büyük cihadı yapın, yani tebliğ cihadını. Zamanımızda bu cihadın yanına yaklaşmak söz konusu olduğunda bile Müslümanların nefesleri kesiliyor. *(Onlar bundan, asıl cihat kılıç ile yapılan cihattır, bahanesi ile kaçıyorlar. Kılıç ile cihattan da düşmanın güçlü olması sebebiyle kaçıyorlar. Mollalar, ey Müslüman halk! İlerleyin ve savaşın, diye fetva veriyor. Ve Müslüman halk diyor ki, ulema-yı kiram! Siz bizim önderimizsiniz önce siz öne çıkın. Ondan sonra her ikisi evlerine doğru kaçıyorlar.)*

Kısacası dünyadaki sultan pazarında tabi ki demirden kılıçlar bulunurdu ve fakat bir müddet sonra paslanır ve savaşlarda daimî olarak iş görmezdi. Hatta bazen savaşa savaşa kırılırdı. Ancak Allah bize öyle bir kılıç verdi ki asla paslanmaz ve hiçbir savaşta kırılmaz. Bin üç yüz sene geçti ve dünyanın en sert milletleri bu kılıcı kırmak, parça parça etmek ve daimî olarak işe yaramaz hale getirmek istediler. Fakat dünya bilmiyor ki, hangi millet onu kırmak için öne çıktıysa o kendisi kırıldı ama o kılıcı kıramadı.

KURAN İLE CİHAT, EN BÜYÜK CİHATTIR

Bu, Allah'ın bize verdiği Kuran'dır ve bu kılıç, bizim bütün dünyayı fethedebileceğimiz silahtır. Şöyle buyurur:

جَاهِدْهُمْ بِهٖ جِهَادًا كَبِيْرًا

kılıç cihadı ve diğer bütün cihatlar küçüktür, hepsinden büyük ve azimüşşan cihat ise Kuran cihadıdır. Bu öyle bir kılıçtır ki kim onun üstüne atılırsa onun başı kesilir ve bu kılıç kimin üzerine inerse o da ya öldürülür ya da Müslümanların köleliğine girmeye mecbur kalır. Bin üç yüz senede bile İslam bütün dünyaya yayılmadıysa bunun sebebi bu kılıcın kör oluşu değildir, aksine onun en büyük sebebi Müslümanların bu kılıcı kullanmayı bırakmalarıdır. Bugün Allah-u Teala Ahmediyet'e bu kılıcı verip ortaya çıkarttı ve tekrar Kendi Dinini dünyanın bütün dinlerine galip kılmak istedi. Fakat akılsız ve ahmak Müslümanlar Ahmediyete saldırarak, Ahmediler cihada inanmıyor derler. Onların misali aynen şuna benziyor: Bir adam eline sapan alıp bir kaleye saldırıyor, sapan ile kalenin fethedilemeyeceğini gören başka bazı kimseler top alıp geliyorlar, fakat sapan kullanan adam, müteşekkir olacağı yerde, bunlar niye sapan ile savaşmıyor diye onlara itiraz etmeye başlıyor. O akılsızlar da, ken-

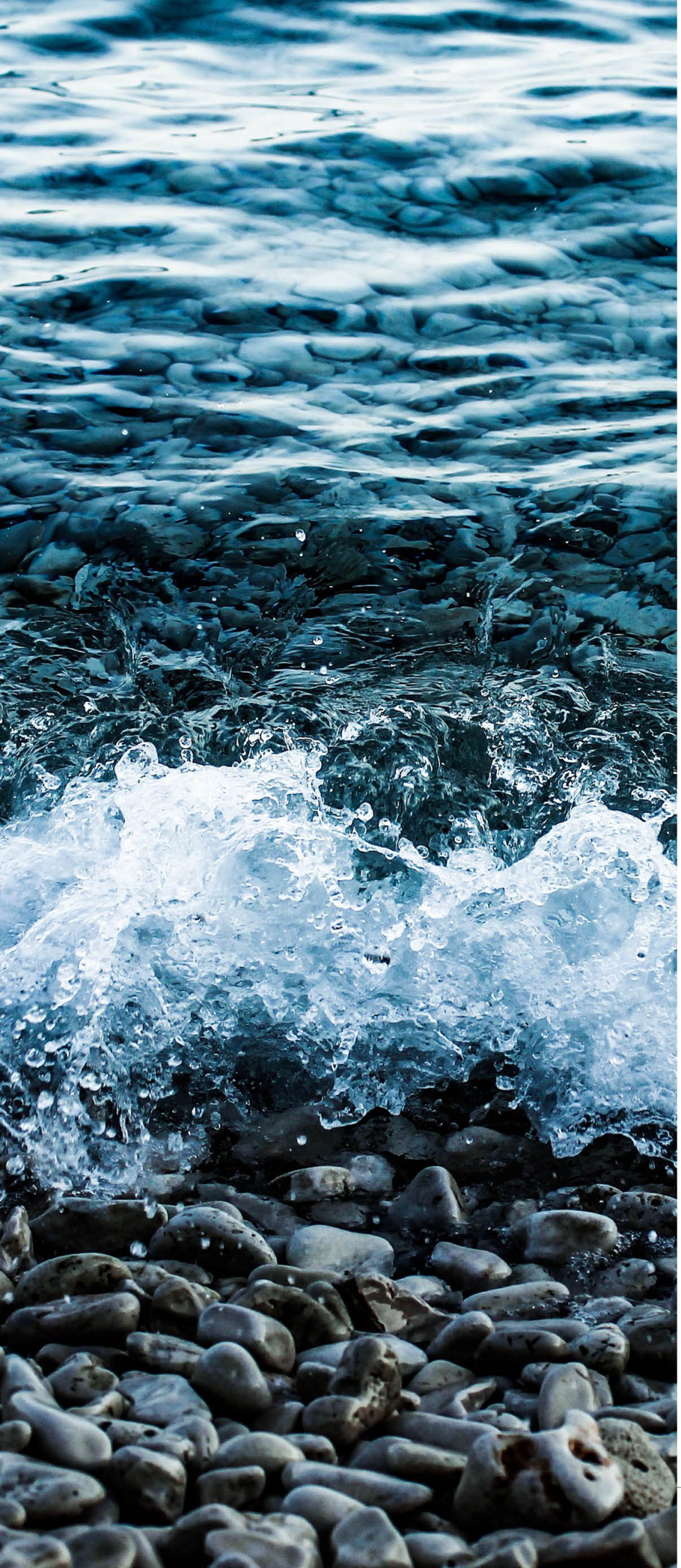

di akılsızlığı ve ahmaklığı yüzünden Kur'an'ın gücüne inanmıyor, onlar ki aklı erdikten itibaren yaşlanıncaya kadar sarf ve nahiv okuyup duruyor ve sadece bu ilimleri okuyarak akılları bomboş oluyor. Onlar ömürleri boyunca gözlerini kaldırıp Kuranı Kerim'e bakmıyor, onun anlamları ve manaları üzerinde yoğunlaşmıyor. Şimdi Allah-u Teala Hz. Mesih-i Mevud[AS] vasıtasıyla bu kılıcı bizim elimize verdi. Ben iddia ederek söylüyorum ki ne yeryüzünde ne gökte öyle gerçek bir mesele ve hakiki bir güzellik yoktur ki bu Kitapta mevcut olmasın. Dünya aklının ikna olduğu bir konu yok ki o konu Kuran'da bulunuyor olmasın.

Sonra şöyle buyuruyor:

وَ هُوَ الَّذِیْ مَرَجَ الْبَحْرَیْنِ هٰذَا
عَذْبٌ فُرَاتٌ وَّ هٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۚ

O Allah'tır ki dünyada iki denizi birleştirdi.

مَرَجَ

kelimesinin manası birleştiren demektir.

Böylece

وَ هُوَ الَّذِیْ مَرَجَ الْبَحْرَیْنِ

nin anlamı O Allah'tır ki dünyada iki denizi birleştirdi demektir.

هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ

bir deniz kendi özelliği bakımından tatlıdır ve onun suyu insan için teskin edicidir.

وَّ هٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ

ancak diğeri acı ve tuzludur ve ateş gibi sıcaktır.

وَجَعَلَ بَیْنَهُمَا بَرْزَخًا
وَحِجْرًا مَّحْجُوْرًا

ancak bu iki denizin birleştirilmesine rağmen ikisi arasında bir ara (mesafe) vardır. Dünyada bir kural vardır; Tatlı bir şey ile tuzlu bir şey birleştirildiğinde o ikisinden farklı, bir üçüncü şey meydana gelir. Mesela, bazı kimseler tatlı çaya tuz karıştırırlar, ben böyle çaya "münafık çay" diyorum ve ondan nefret ediyorum. Birkaç gün önce bir nikah merasimi oldu. Kız tarafı dua için beni de çağırdı, böyle durumlarda önünüze ne konursa ev sahibinin isteğine uygun olarak kullanmak gerekir. Onlar hazırlattırdıkları çayın içine tuz da koydular. Benim yanımda bir arkadaş oturuyordu, o usulca benim kulağıma, böyle çaya ne diyorsunuz, dedi. Ben de, normalde münafık diyorum ama şu anda mecburen içilecek, dedim.

O arkadaş lafını esirgemez bir tipe benziyordu. O, ev sahibinin yüzüne karşı bir şey söyleyecek ve ev sahibinin kalbi kırılacak diye korktum. Ancak o bir şey demedi.

İşte Allah-u Teala buyurur ki, o su münafık olmayacak. O ikisi birleşmiş olduğu halde ve zahiren iki şey birleştiğinde o ikisinin tadı değişip başka bir şey olsa da bizim tarafımızdan şu ilan yapılıyor olacak:

وَحِجْرًا مَّحْجُوْرًا

Ey Birleşenler! Sizin birleşmenizin anlamı birbirinize karışmanız değildir, aksine birleştiğiniz halde ayrı ayrı durun. Bakın bu, Rahman Suresinde

مَرَجَ الْبَحْرَیْنِ یَلْتَقِیٰنِ ﴿۲۰﴾
بَیْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا یَبْغِیٰنِ ﴿۲۱﴾

Kelimeleriyle zikredilen gaybi haberdir. Yani, Allah o zaman iki denizi birleştirecek, birinin suyu tatlı olacak ve diğerinin suyu acı. Bu ikisi aralarında birleşecek ve onlar birleşmiş olmalarına rağmen onlar arasında öyle bir berzah olacak ki tatlı su acı suya karışmayacak ve acı su tatlı suya karışmayacak.

BATIYI ASLA TAKLİT ETMEYİN

Bu gaybi haber aslında batılılık ve deccaliyet hakkındadır. Nitekim Kur'an-ı Kerim kendi kelimeleriyle buna işaret ederek

هٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ

buyurur.

أُجَاجٌ

kelimesi ile Yecüc ve Mecüc, her iki milette işaret vardır. Buna karşılık

عَذْبٌ فُرَاتٌ

konuldu ve

حِجْرًا مَّحْجُورًا

ile denildi ki siz bu milletler ile birleşerek yaşamak zorunda kalacaksınız ve Allah-u Teala'nın hikmetine bağlı olarak sizler Hıristiyan hükümetlere tabi olacaksınız. O durumda hatırınızda olmalı ki siz tatlı su denizisiniz ve onlar acı su denizidir. Siz batılılığı asla taklit etmeyin ve onlarla birleşmiş olmanıza rağmen öyle konularda açıkça deyin ki siz başkasınız ve biz başkayız. Sizinle onlar arasında bir nevi

berzah mutlaka olmalı. İşte bu "berzah"ı koymak için ben Tahrik-e Cedit vasıtasıyla cemaat üyelerinin dikkatini çekiyorum ki onlar Batının etkilerini almasın. Tatlı suyun Ahmedileri kesinlikle onlardan ayrı kalacaklar, acı su ve tatlı suyun birbirini cezbetmesi mümkün değil. Aynı şekilde gayri Ahmediler, Hz. Mesih-i Mevud'a[AS] inanmıyor olsalar da onların da batıyı taklit etmemeleri gerekir. Çünkü bu, Vadedilen Mesih'in değil Hz. Resulüllah'ın[SAV], bundan da öte onu gönderen Allah'ın emridir. Fakat üzülerek söylemek zorundayım ki Müslümanların bir tabakası, yeme-içme, giyinme ve toplumsal bir çok konuda batıyı taklit ediyor ve bundan mutluluk ve gurur duyuyor. Böyle kimseler

هٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ

'tırlar

عَذْبٌ فُرَاتٌ

ile bağları yoktur.

AHMEDİYE CEMAATİNİN KURULMASINDAKİ ÇOK BÜYÜK BİR HİKMET

Bir defa bazı gayri Ahmediler, Hz. Mesih-i Mevud'a[AS] şöyle sordular: evlilik ve diğer konularda siz cemaatinizin üyelerinin bizimle bağ kurmasına neden izin vermiyorsunuz? Hz. Mesih-i Mevud[AS] şöyle dedi: Bir çömlek süte üç-dört damla bile ekşimiş ayran koysanız sütün tamamı bozulur. İşte, bir toplumun amel kuvvetini daim kılmak için onu diğerlerinden ayrı tutmak ve onların kötü etkisinden korumak zorunludur. İnsanlar bu hikmeti anlamıyorlar. Biz İslam düşmanlarıyla manevi savaş yapacağız. Eğer onlara yenilmiş ve onları taklit eden gayri Ahmedilerle birleşirsek bunun neticesinde biz de taklitçi oluruz ve Kuran cihadından biz de gafil oluruz.

Velhasıl bizzat İslam ve Müslümanların menfaati için devlet, siyaset ve toplum açısından birlik dışında bizim diğer cemaatlerden ayrı durmamız gerekiyor ki gafil olup, diğer Müslümanların unuttuğu gibi biz de İslam tebliği sorumluluğumuzu unutmayalım.

Allah-u Teala onlara da hidayet versin ve onları da bu farzı eda etmeye muvaffak kılsın. İslam'da zaten asker sayısı az, bu azıcık asker de tembel olursa, peki onlar İslam'ı nasıl savunacaklar. Kısacası hak şudur ki bu tatlı su, acı sudan ayrı kalacak ve bir berzah onları ayrı tutacak. Keşke diğer Müslümanlarda da bu hissiyat uyansa.

KISSADAN HİSSE

Susuz Kalan Serçe Yavrusu

BÖLÜM 1

Çeviren: Osman Şeker

"Allah-u Teala Kendi katından birini ortaya çıkardığında, yahut nebiler gönderdiğinde onlara yardım da edip destekler ve onların doğruluklarını göstermek için dünya insanlarının çoğunu, onların yanlış işleri yüzünden cezalandırmak isterse hiçbir şeyi umursamayıp cezalandırır." Hz. Muslih Mevud[RA] bir hutbede bu konuyu beyan etti ve bununla ilgili hz. Mesih-i Mevud'un[AS] anlattığı bir hikayeden bahsederek şöyle dedi: Çocukken hikaye dinlemeye çok meraklıydık, biz hz. Mesih-i Mevud'a[AS] söylerdik ve o da bize öyle hikayeler anlatırdı ki onları dinleyince ibret alırdık. İşte, hz. Mesih-i Mevud'un[AS] dilinden dinlediğim o hikayelerden biri şimdi aklıma geldi. Kendisi şöyle der: *Hz. Nuh[AS] zamanındaki tufan, insanlar o zaman çok kötü bir halde oldukları için gelmişti. Onlar günahta ilerledikçe Allah'ın gözündeki değerleri düştükçe düştü. Hikayeye göre bir dağın tepesindeki bir ağaçta, oraya yuva yapmış olan bir serçenin yavrusu vardı. Sonunda bir gün o yavrunun annesi bir yere gitti ve geri gelemedi. Ya öldü ya da başka bir şey oldu ve gelmedi. Derken o serçe yavrusu susadı, susuzluktan titremeye ve dili damağına yapışmaya başladı. Allah-u Teala bunu görünce meleklerine şöyle emretti: Gidin ve yeryüzündeki suyu artırın, o kadar artırın ki dağın tepesindeki ağacın üstündeki yuvaya kadar ulaşsın ve böylece o serçe yavrusu su içebilsin. Melekler dediler ki ey Rabbimiz! Eğer oraya kadar su ulaşırsa bütün dünya suya gömülür. Allah-u Teala şöyle cevap verdi: Umurumda değil, şuanda dünya insanlarının benim gözümde şu serçe yavrusu kadar değeri yok.*

(Alıntı, Hutbat-ı Mahmud cilt 17, sayfa 678-679)

Velhasıl, bu bir hikaye olsa da bu hikayedeki ders şudur: Doğruluk ve dürüstlükten boş olan bir dünyanın tamamının bile bir serçe yavrusu kadar değeri olmaz.

(Alfazl Gazetesi, 4 mart 2016, Sayfa 6, Hz. Mirza Masrur Ahmed Halifetü'l Mesih 5'in 12 şubat 2016 Cuma Hutbesi)

RUSYA – UKRAYNA

KRİZİ İLE ALAKALI OLARAK MÜSLÜMAN AHMEDİYE CEMAATİ'NİN DÜNYA ÇAPINDAKİ BAŞKANI, BEŞİNCİ HALİFE, MİRZA MASRUR AHMED HAZRETLERİ ŞÖYLE BUYURDULAR:

"Uzun yıllardan beri dünyanın büyük güçlerini, 20. Yüzyılda cereyan eden feci ve yıkıcı iki dünya savaşı başta olmak üzere, tarihten ders almaları gerektiği hususunda uyarmaktayım. Bu konuda geçmişte çok sayıda ulusun liderlerine hitaben, toplumun her düzeyinde gerçek adaleti benimseyerek dünya barışı ve emniyetini ön planda tutmaları için, kendi ulusal ve elde edilmiş çıkarlarını bir kenara bırakmalarını ısrarla tavsiye eden mektuplar kaleme aldım. Çok üzücü bir şekilde, şimdi Ukrayna'da bir savaş başladı ve bu yüzden durum son derece vahim ve tehlikeli bir hale geldi. Dahası bu, Rus hükümetinin bundan sonraki adımlarına ve NATO ile büyük güçlerin verecekleri karşılığa bağlı olarak daha da kızışma potansiyeline sahiptir. Şüphe yok ki, gerginliğin artmasının sonuçları had safhada korkunç ve tahrip edici olacaktır. Bu nedenle, daha fazla savaş ve şiddeti önlemek üzere mümkün olan her türlü çabada bulunulması, zamanın ciddi ihtiyacıdır. Dünyanın felaketin eşiğinden geri dönmesi için hala zaman bulunmaktadır ve böylece insanlık uğruna ben, Rusya'ya, NATO'ya ve bütün büyük güçlere ihtar ediyorum ki, tüm çabalarını çatışmayı yatıştırmak ve diplomasi yoluyla barışçıl bir çözüm elde etmek üzere gayret göstermeye odaklasınlar.

Müslüman Ahmediye Cemaati'nin Başkanı sıfatıyla ben, sadece dünyanın siyasi liderlerinin dikkatini, dünya barışına öncelik tanımak ve bütün insanlık uğruna kendi ulusal çıkar ve düşmanlıklarını bir kenara bırakmak üzerine çekebilirim. Bundan dolayıdır ki içten duam, dünya liderlerinin sağduyu ve feraset ile hareket etmeleri ve insanlığın iyiliği için çaba göstermeleri içindir.

Dua ediyorum ki, dünya liderleri bugünde ve gelecekte, insanoğlunu savaş, kan dökme ve mahvoluş azabından korumak ve muhafaza etmek üzere ciddiyetle çaba göstersinler. Ve böylece, kalbimin derinliklerinden dua ediyorum ki, büyük güçlerin liderleri ve hükümetleri, çocuklarımızın ve sonraki kuşakların geleceklerini yok etmeye hizmet edecek girişimlerde bulunmasınlar. Aksine onların her çabası ve motivasyonu, arkamızdan geleceklere barış ve refah dolu bir dünyayı miras bırakmamızı sağlamak için olmalıdır.

Dua ediyorum ki, dünya liderleri zamanın ihtiyacına kulak versinler ve her şeyin üzerinde, dünyanın barış ve istikrarını sağlama yükümlülüklerine değer versinler. Yüce Allah, bütün masum ve savunmasız insanları korusun, keza yeryüzünde gerçek ve kalıcı barışı hâkim kılsın. Âmin."

MİRZA MASRUR AHMED
V.Halifetu'l Mesih

24 Şubat 2022

5. Halifetü'l Mesih Hazretleri, 25 Şubat 2022 tarihli Cuma hutbesinde, dünyanın mevcut durumuyla ilgili dua etmeye teşvik ederek şöyle dedi:

"Dünyanın mevcut durumu için de dua etmenizi rica ediyorum. Durum, son derece tehlikeli bir hal aldı, daha da tehlikeli olabilir, artmaya devam ediyor. Eğer durum bu şekilde ilerlerse sadece bir ülke değil, aksine birçok ülke buna dahil olacaktır. Ve sonra bunun korkutucu sonucunun etkileri nesiller boyunca devam edecektir. Allah lütfetsin de insanlar rabbini tanısın ve kendi dünyevi arzularını elde etmek için insanların canıyla oynamasınlar. Velhasıl, biz dua edebiliriz, ediyoruz; Anlatabiliriz, anlatıyoruz. Ve uzun süreden beri bunu yapıyoruz. Ancak bugünlerde Ahmedilerin özellikle dua etmesi gerekir. Allah-u Teala, savaşın korkutucu durumundan ve mahvoluştan insanlığı korusun. Bu öyle bir mahvoluş olur ki insan onu tasavvur bile edemez. Allah-u Teala insanlığı bundan korusun."

Kaynak: Alfazl Online, 25.02.2022

İSLAM'DA İFADE ÖZGÜRLÜĞÜNÜN SINIRLARI VE KURALLARI

Çeviren: Osman Şeker

2021 İNGİLTERE CALSASI KONUŞMASI

MÜREBBİ MUHAMMED TAHİR NEDİM

Müslüman Ahmediye Cemaatinin Londra'daki Arap masasında görevli olan saygıdeğer Mürebbi Muhammed Tahir Nedim bey, İngiltere Ahmediye Cemaatinin 2021 yılı Calsa Salana'sında "İslam'da ifade özgürlüğünün sınırları ve kuralları" konusunda Urduca bir konuşma yaptı. Konuşmanın tam metninin Türkçe tercümesini aşağıda sunuyoruz:

وَ قُلْ لِّعِبَادِیْ یَقُوْلُوا الَّتِیْ هِیَ اَحْسَنُ ؕ
اِنَّ الشَّیْطٰنَ یَنْزَغُ بَیْنَهُمْ ؕ اِنَّ الشَّیْطٰنَ
كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِیْنًا ﴿۵۳﴾

Saygıdeğer başkan ve dinleyiciler!

Bendenizin konuşmasının başlığı: "İslam'da ifade özgürlüğünün sınırları ve kuralları". İnsan özgür yaratılmıştır ve ifade özgürlüğü insanın yaratılıştan gelen temel hakkıdır. Bu yüzden dünyanın bütün dinleri bunu kabul ettiler ve bütün milletler bunu kabul ederek yasalarında bunu garanti altına aldılar.
İfade özgürlüğünün basit anlamı şudur: Her insan, konuşmaları yazıları ve davranışları ile kendi düşüncelerini göstermekte hürdür.

Ancak bugünün gelişmiş toplumu bunu, doğuştan hayâsız bir özgürlük olarak kabul ettiler. Yani deniliyor ki, herkes ne isterse, nasıl isterse ve kimin aleyhinde isterse konuşmalarıyla, yazılarıyla ve davranışları ile sergileyebilir ister bundan birinin kalbi kırılsın ister diğerlerinin onuru ve saygınlığına saldırılsın, ister bununla pak ve mukaddes zatlara hakaret edilsin, isterse de bu yüzden yüzbinlerce, milyonlarca insanın duyguları incinsin, (fark etmez deniyor.)

İfade özgürlüğünün böyle fıtrata aykırı ve gerçek dışı narasının fiili manzarasını görünce insan şunu düşünmeye mecbur oluyor:
Acaba dünyada fitneye sebep olan böyle bir ifade özgürlüğüne insanın temel hakkı denebilir mi?
Toplumu parçalayan, karşılıklı ilişkiler zemininde sevgi, muhabbet, edep ve saygı çiçekleri yerine nefret, tiksinti, yalan, küfür, töhmet ve iftira dikenleri yetiştiren böyle bir ifade özgürlüğü serbestisi temel insan hakkı olabilir mi?
Masumların onurunu yok eden, saygıdeğer kimseleri aşağılayan, efendilik elbisesini parça parça edip güzel ahlakı öldüren böyle bir ifade özgürlüğü serbestisi insanın talep ettiği özgürlük olabilir mi?

Böyle keskin ve kontrolsüz bir özgürlüğe kesinlikle insanın temel hakkı denemez.

Vadedilen Mesihin dördüncü Halifesi[RH] şöyle der:

"*Söz konusu toplum olduğunda mutlak bir özgürlük narası, bütünüyle boş, anlamsız, fıtrata aykırı ve hakikatten uzaktır. Bazen özgürlüğün anlamı öylesine yanlış algılanıp, yanlış uygulanır ki, ifade özgürlüğü gibi güzel bir ilke bile son derece çirkin ve kötü bir şekil alır. Birbirine küfretmenin ve diğerlerinin şerefi ve izzetine saldırmanın ya da pak ve kutsal zatlara hakarette bulunmanın neresi özgürlük olabilir ki?*"

İslam sadece ifade özgürlüğüne çağırmakla kalmaz, bilakis ifade özgürlüğü kuralını öyle bir cesaretle savunur ki bunun örneğinin başka bir görüş veya dini sistemde eseri bile görülmez.
İfade özgürlüğü hakkında İslam tam ve mükemmel usuller sunar ki bunlardan üçü dikkat çekicidir.

-1-

İslam bir taraftan ifade özgürlüğünün binasını son derece müspet ve yapıcı temeller üzerinde yükseltmiştir. Ta ki bu özgürlük asıl hedefine ulaşsın, yani insanoğlunun geneli için hayır ve iyilik sebebi olsun ve toplumun her ferdinin kavim ve milletin inşasında temel rol oynamasına vesile olsun.

-2-

Diğer taraftan İslam öyle bir ortam meydana getirir ki ifade özgürlüğü hakkının doğru şekilde kullanımı için her ferdin gelişimi devam eder.

-3-

Üçüncü olarak İslam, özgürlüğün bazı sınırlarını ve kurallarını koymuştur. Ta ki bir şahsın özgürlüğü bir başkasının ya da bir milletin kalbinin incinmesine ve yaralanmasına sebep olmasın ve halkın umumi menfaatini yok etmesin.

Bendeniz özetle bu üç konuyu İslami öğretinin ışığında anlatmaya çalışacağım.
İlk önce ifade özgürlüğünün binasını müspet ve yapıcı temeller üzerinde yükseltmek ve onu umumi menfaatin koruyucusu yapmak için İslam son derece güzel bir usül ve kural belirleyerek der ki

وَ قُوْلُوْا لِلنَّاسِ حُسْنًا

Yani, insanlara her zaman iyi sözler söyleyin.

(Bakara Suresi, 84)

Çünkü söz iyi olmazsa veya iyi bir yolla söylenmezse yahut onda aşağılama ve hor görme olursa ve de hakaret ve alaycı olursa o zaman bu şeytani bir davranış olarak değerlendirilir. Bu yüzden Allah-u Teala, Hz. Resulüllah'a (sav) şöyle emretmiştir:

وَ قُلْ لِّعِبَادِیْ یَقُوْلُوا الَّتِیْ هِیَ اَحْسَنُ ؕ
اِنَّ الشَّیْطٰنَ یَنْزَغُ بَیْنَهُمْ

Yani, ey Peygamber! Kullarıma de ki, sözün en iyisini söylesinler, çünkü şeytan kötü söz söyleterek insanlar arasına fesat sokar.

(Beni İsrail Suresi, 54)

Güzel söz ve konuşma'da "elleti hiye ahsen" prensibine uymak konusunda İslam o kadar ısrar etmektedir ki dini tartışmalar ve münazaralar konusunda bile

وَ جَادِلْهُمْ بِالَّتِیْ هِیَ اَحْسَنُ

(Nahl Suresi, 126)

Emri vermektedir. Yani başka dinlere mensup insanlarla güzel yöntem, güzel söz ve güzel delil ile tartış.

Sadece bu kadar da değil, İslam der ki, Müslüman ancak elinden ve dilinden diğer insanların emniyette olduğu kimsedir.

Kıymetli Dinleyiciler!
İfade özgürlüğü binasını müspet ve yapıcı temeller üzerinde kurmak için İslam bir prensip sunarak şöyle der:

وَ قُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا

(Ahzab Suresi, 71)

Yani apaçık ve doğru söz söyleyin. Hatta her ne söylerseniz doğru olsun, yalan konuşmaktan ve yalancı şahitlikten kaçının. İslam, doğru söz söylemek konusunda o kadar ısrar eder ki bazı durumlarda bunu cihat, hatta en faziletli cihat olarak kabul etti. Nitekim Peygamber Efendimiz[SAV] "en faziletli cihat, zalim bir padişahın karşısında hak söz söylemektir," buyurdu.

Yine İslam ifade özgürlüğü ağacının kurumaması için başka bir ilke sunar ve

وَ اِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا

(Enam Suresi, ayet 153)

der. Yani, her ne zaman konuşursanız adalet ve insafa dayalı konuşun.
Adalet olmazsa zulüm yayılacak ve bir toplumda zulüm yayıldığında orada ifade özgürlüğü katledilecektir.

İslam ifade özgürlüğü hakkının kullanılacağı ortamı meydana getirir. Ki böylece ümmetin her ferdi bu hakkı doğru olarak kullanmayı öğrensin. Bu konuda İslam der ki

كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَ تَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

Ümmetin her ferdinin iyiliğe teşvik etmesi ve kötülüğü durdurmaya çalışması lazımdır. Yani özgürlükle birlikte söz ve fiil, konuşma ve yazı ile hayrın ışığını parlatmaya; ve kötülüğü durdurarak şerrin karanlığını yok etmeye hep çaba sarfetmeli. *Emri bil maruf ve nehyi anil münkeri* sadece her şahsın hakkı olarak değil, bilakis Müslümanların ferdi ve toplumsal farizesi olduğunu bildirmiştir.

Sonra İslam, ifade özgürlüğü hakkının doğru bir şekilde kullanılmasını öğretmek için müşavere (danışma) sistemini sunar.
İslam her ferde ifade özgürlüğü imkanı ve izni verir.

وَ شَاوِرْهُمْ فِى الْاَمْرِ

(Ali İmran Suresi, 160)

Ayetinde Hz. Resulüllah'a şöyle emir verilmiştir: Dikkat edilmesi gereken konularda (buna devlet ile ilgili konular da dahildir) sahabelerden görüş al.

Nitekim Uhud savaşında hz. Resulüllah'ın[SAV] bazı ileri gelen sahabelerinin görüşü, şehrin içinde siperler yapılmasıydı. Fakat gençlerin görüşü dışarı çıkarak açık alanda düşmana karşı koymaktı. Nitekim hz. Resulüllah[SAV] gençlerin görüşüne uygun olarak karar verdi ve Uhud dağının eteğinde savaş cephesi kurdu.

Aynı şekilde Ahzap savaşında da Peygamber Efendimiz ashab-ı kiram'dan görüş aldı ve sonra hz. Selman Farisi'nin görüşünü tercih ederek hendek kazdırdı.

Şura vasıtasıyla özgürce kendi fikrini söyleme eğitiminin sahabeler üzerinde o kadar etkisi vardı ki onlar nerede ve ne zaman bir önerinin faydalı olduğunu düşünürseler hiç çekinmeden sunarlardı.

Bunun bir örneği Bedir savaşındaki olaydır. Bu savaşta Peygamber Efendimiz[SAV] bir yerde çadır kurdu. Hubab bin Elmünzir isimli sahabe direk olarak Peygamber Efendimizin huzuruna çıkarak şöyle dedi: Durduğunuz bu yer bir ilahi vahye mi dayalıdır yoksa bu yeri siz mi beğendiniz? Peygamber Efendimiz şöyle buyurdu: *Benim düşüncem şuydu ki burası daha iyidir. Bunu duyunca Hubab bin Elmünzir edep ile dedi ki o halde belki de burası uygun değildir.*

İfade özgürlüğünün ne kadar yüce bir örneğidir. Sıradan bir adam-Medine yönetiminin hükümranı ve Peygamber karşısında korkmadan kendi görüşünü sunmaktadır.

Ve de hz. Resulüllah[SAV] de bu cesaret karşısında herhangi bir tepki göstermedi, aksine o kendi görüşünün önemini söylediğinde Peygamber Efendimiz derhal onu kabul etti.

Sonra İslam, ifade özgürlüğünü geliştirmek için örnek bir ortam sunarak rahmet ve yumuşak davranmayı benimseme dersi verir. Nitekim bu konuda Allah-u Teala'nın emri şudur:

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ ۚ وَ لَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيْظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوْا مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَ اسْتَغْفِرْ لَهُمْ

Yani eğer halkı birlik içinde tutmak ve onların sosyal ve dini bağ binasını ayrılık ve nefret çatlaklarından korumak istersen o zaman insanlara yumuşak dil ile konuş. Sert davranma. Eğer onlar tarafından biraz sertlik meydana gelse bile sen affedip göz yumarak konuyu kapat ve onların hataları ile ilgili Allah'tan bağışlanmalarını dile.

Bu ilahi emre uyarak hz. Resulüllah[SAV] de şöyle buyurdu:

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الرِّفْقَ فِى الْاَمْرِ كُلِّه

Yani Allah-u Teala bütün muamelelerde yumuşaklığı sever. Sonra kendisi, kendi güzel örneği ile bunun örneğini de yerleştirdi.

Zeyd bin Sağna bir Yahudi alim idi. Hz. Resulüllah[SAV] bir durumda ondan borç almıştı ve borç alırken onun geri ödeme tarihini de belirlemişlerdi. Ancak Zeyd, borcun geri ödeme tarihinden iki üç gün önce borcu istemeye geldi. Ve çok küstahça bir tavırla Peygamber Efendimizin örtüsünü çekti ve kötü bir dil kullanarak şöyle dedi: *''Siz, Beni Abdulmuttalip borç ödeme konusunda çok kötü davranan ve geciktiren kimselersiniz.''* Hz. Ömer[RA] da oradaydı. Dedi ki, eğer hz.

Resulüllah'ın[SAV] korkusu olmasaydı senin bu küstahlığın yüzünden kılıcımla senin kafanı uçururdum. Bunu duyunca Peygamber Efendimiz gülümsedi ve şöyle buyurdu: Ey Ömer! Onu azarlamak yerine sen bana borcun ödenmesini ve vaade uygun davranmayı telkin etseydin ve ona da güzellikle ve yumuşaklıkla istemeyi nasihat etseydin daha münasip olurdu. Peygamber Efendimiz bunu söyledikten sonra hz. Ömer'e şöyle emir verdi: Buna olan borcumuzu ödeyelim ve ona sert davranmanın bedeli olarak sen ona yirmi sağ (atmış kilodan fazla) hurma fazladan ver.

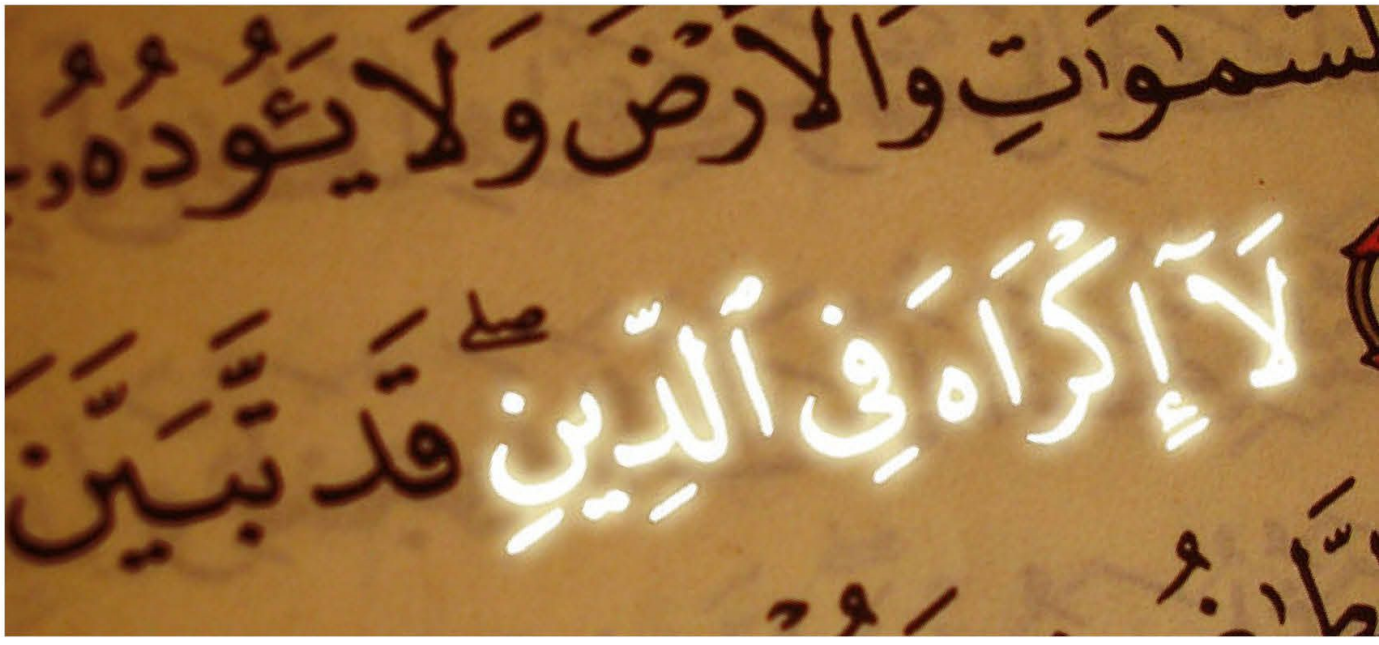

Bu hareket tarzı, yumuşaklık ve güzel ahlaklılık ve güzellikle ödemekten o Yahudi çok etkilendi ve nihayetinde Müslüman oldu. Bu, fikir özgürlüğünün ne kadar yüce bir örneğidir. Fikir özgürlüğünü yanlış kullanana yumuşaklıkla nasihat etmekle kalmayıp kendi örneğiyle onun fiili misalini de sundu ve bunun iyi neticesi de görüldü. İslam, fikir özgürlüğüne o kadar inanmakta ve savunmaktadır ki her türlü cebir, zorlama, tehdit ve zorbalığı reddederek din özgürlüğü için

لَآ إِكْرَاهَ فِى الدِّيْنِ

(Bakara Suresi, ayet 257)

ve

وَ قُلِ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۟ فَمَنْ شَآءَ فَلْيُؤْمِنْ وَّ مَنْ شَآءَ فَلْيَكْفُرْ

(Kehf Suresi, ayet 30)

gibi çok yüce usuller ilan eder. Yani din konusunda hiçbir cebir ve zorlama yoktur ve

DİNDE ZORLAMA (CAİZ) DEĞİLDİR.
ÇÜNKÜ HAK İLE BATIL ARASINDAKİ
FARK İYİCE ORTAYA ÇIKMIŞTIR.

BAKARA SURESİ: 257

hak ancak, Rabbin tarafından olandır, artık isteyen iman etsin, isteyen inkar etsin. Hz. Resulüllah'ın hayatı, hoşgörünün ve din ve vicdan özgürlüğünün sayısız parlak örneğiyle doludur.

İslam düşmanı İkrime'nin olayına bakın. Savaş suçları yüzünden onun hakkında ölüm fermanı çoktan verilmişti. Onun hanımı, Hz. Resulüllah'tan[SAV] kocasının affedilmesini rica ettiğinde Peygamber Efendimiz çok şefkatli davranarak onu affetmişti. İkrime'nin karısı onu alıp Peygamber Efendimizin[SAV] huzuruna geldiğinde İkrime, gerçekten beni affettiniz mi diye sordu. Peygamber Efendimiz[SAV], gerçekten ben seni affettim, dedi. İkrime, kendi dinime bağlı kalmaya devam ettiğim halde, yani ben Müslüman olmadım, bu şirk halinde beni yine de affettiniz mi? Peygamber Efendimiz[SAV] evet buyurdu. Hz. Resulüllah'ın[SAV] bu güzel ahlak ve ihsanının bu mucizevi örneğini görünce İkrime Müslüman oldu.

ONLARIN (İBADETLERİNDE) ÇAĞIRDIKLARI, ALLAH DIŞINDAKİLERE SÖVMEYİN. YOKSA ONLAR (DA) DÜŞMAN OLUP BİLGİSİZLİKLERİNDEN ÖTÜRÜ, ALLAH'A SÖVERLER.

EN'ÂM SÛRESİ: 109

Bu olaydan bahsederek 5. Halifetü'l Mesih Hazretleri şöyle der: *"İşte İslam, bu şekilde güzel ahlak ile, din ve vicdan hürriyeti ile yayıldı. Güzel ahlak ve din hürriyetinin bu oku, bir dakika içinde İkrime gibi bir şahsı avladı."*

Hz. Resulüllah[SAV] esirler ve kölelere bile istediği dini seçme izni vermişti.

Sumama bin Asal Beni Hanife kabilesinin etkili bir lideri idi. Bu adam hz. Resulüllah'ı öldürme peşinde koştu. Sonra sahabelerin bir topluluğunu kuşatıp şehit etti. O adam yakalanıp hz. Resulüllah'ın[SAV] huzuruna getirildiğinde Peygamber Efendimiz ona dedi ki, '*ey Sumama! Ne düşünüyorsun, sana ne muamele yapılacak?*' O şöyle dedi: 'Eğer siz beni öldürürseniz kan akıtan birini öldüreceksiniz, eğer ihsanda bulunursanız, ihsanın kadrini bilen birisine ihsanda bulunmuş olursunuz.

Üç gün boyunca Peygamber Efendimiz Sumama'ya aynı soruyu sordu ve Sumama da aynı cevabı vermeye devam etti. Sonunda üçüncü gün hz. Resulüllah[SAV], onu serbest bırakın, buyurdu. Bunun üzerine o, mescide yakın hurma bağına gitti, gusül abdesti aldı ve Mescide gelip kelime-yi şehadet okudu. Ve şöyle dedi: Ey Muhammed! Vallahi dünyada en hoşlanmadığım çehre seninki idi, şu anki halim ise benim için en sevgili çehre seninkidir. Vallahi dünyada en hoşlanmadığım din seninki idi, ancak şimdi benim en sevgili dinim senin getirdiğin dindir. Vallahi benim en hoşlanmadığım şehir senin

şehrindi şimdi en sevdiğim şehir budur.

Beşinci Halifetü'l Mesih[ABA] şöyle der: *"Hz. Resulüllah[SAV] esir durumdaki Sumama'ya, şimdi sen bizim elimizde tutuklusun, o yüzden Müslüman ol, demedi. Üç gün boyunca ona iyi davranıldı ve sonra... serbest bırakıldı. Ve sonra Sumama da basiretli biriydi. O, bu özgürlüğü elde eder etmez Peygamber Efendimizin köleliğine girmek için kendi kendini sundu. Din ve dünya iyiliğinin bu kölelikte olduğunu bildi."*

Sayın dinleyiciler!

İslam ve Kur'an, bütün dünyaya kendisiyle ilgili tam bir eleştiri özgürlüğü sunar ve bunun arkasındadır. Ancak caiz olmayan ve haksız eleştirinin tersine akıl, şuur ve delillere başvurmayı teşvik eder ve "Delilinizi getirin" diye meydan okur. Yahudi ve Hıristiyanlar sadece kendilerinin cennete gireceğini iddia ettiklerinde İslam, sizin böyle bir ilanda bulunma özgürlüğünüz yok, demedi. Tersine büyük bir vakar ile onlara şöyle dedi:

قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ

İstediğinizi söyleme özgürlüğü olsa bile eğer doğrulardan iseniz delil ile konuşun.

(Bakara Suresi, 112)

Böylece İslam tam olarak eleştiri özgürlüğü verdi ama eleştiriyi ahlaki sınırlar içinde tutma prensibini sundu. Çünkü sınırlara saygı göstermek şuuru doğurur. Her nerede sağlıklı eleştiri son bulursa orada hiç arzu edilmeyecek olan ayıp aramalar ve alay etmeler başlar. Bu yüzden, İslam ifade özgürlüğünün savunucusudur demek doğrudur ama o, koşulsuz yahut sınırsız özgürlüğü kabul etmez. Nitekim İslam, ifade özgürlüğünü insanlığa saygı, insanoğlunun onuru, insaf ve adalet, edep ve saygı, emniyet ve huzur sınırları içinde tutmak için öyle sınırlar, şartlar ve kurallar söyler ki bu hakkın kullanılmasını daha da mükemmel hale getirir ve onun yüceliğini ve iyiliğini artırır ve güzellini iki katına çıkarır. İslam bu konuda şu genel kısıt ve kuralı sunar

وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ

Allah fesat çıkaranları sevmez.

(Bakara Suresi, 206)

Yani sizin görüşünüzü söylemeniz, fiilen göstermeniz, konuşmalarınız yahut yazılarınız dünyada fesada sebep olmasın.

Bu konuyu Peygamber Efendimiz[SAV] bir başka açıdan şöyle açıklamıştır:

لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ

Yani, birinin görüşleri, seçimleri, sözleri ve fiilleri eğer bizzat onun- yahut bir başkasının onuruna, malına, nefsine ve haklarına zarar veriyorsa o zaman böyle bir özgürlük günah ve suç olur.

Yine İslam der ki, kulaktan duyma sözleri ve ülke güvenliği ile ilgili konuları araştırmadan yaymak da ifade özgürlüğü sınıfına girmez. İslam böyle davranışları yapmamasını tembih ederek şöyle der:

وَ اِذَا جَآءَهُمْ اَمْرٌ مِّنَ الْاَمْنِ اَوِ الْخَوْفِ اَذَاعُوْا بِهٖ ؕ وَ لَوْ رَدُّوْهُ اِلَى الرَّسُوْلِ وَ اِلٰۤى اُولِى الْاَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِيْنَ يَسْتَنْۢبِطُوْنَهٗ مِنْهُمْ

Yani ifade özgürlüğü adına çeşitli tehlikeler ve korkularla ilgili konular ve ülkenin güvenliği ile ilgili haberleri yaymak konusunda dikkatli davranılmazsa huzursuzluk yayılacak ve ülkenin güvenliği ve toplumun barışı yok olacaktır. Böyle konuları, ilgili yetkililer vasıtasıyla emin olmaksızın yaymaktan kaçınmak gerekir.

Bu konuyu başka bir yolla açıklayarak hz. Resulüllah[SAV] şöyle buyurdu:

كَفَى بِالْمَرْءِ كَذِبًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ

Bir kimsenin yalancı olması için, her duyduğunu araştırmadan yayması yeterlidir.

İslam der ki, İfade özgürlüğü adı altında temelsiz propagandaların parçası olmayın.

Allah'ın emri şudur:

وَ لَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ

Bilginiz olmayan şeyin arkasına düşmeyin. (Beni İsrail Suresi, 38)

Yani eğer doğruluğu hakkında sizin bilginizin olmadığı bir şeyi, birisi ifade özgürlüğü adına yayıyorsa, o zaman siz bu propagandanın parçası olmayın. Bugün bu emre uymaya şiddetle ihtiyaç vardır. Bugünlerde bir şahıs bir haber ortaya atıyor ve bir de bakmışsınız ki o gündem oluveriyor. Şimdi eğer o haber doğru değilse, bunun neticesinde telafisi mümkün olmayan zarara yol açma ihtimali vardır. İslam, ifade özgürlüğü adına bu gibi propagandaların parçası olmaktan şiddetle men eder.

Yine İslam, ifade özgürlüğü hakkında şu kuralı koyar:

قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَنَ وَ الْاِثْمَ وَ الْبَغْيَ

Yani, ifade özgürlüğünde dikkat etmelisiniz ki, sözünüz fuhuştan pak olmalıdır. Sizin görüşünüz ve sözünüz günahı davet etmemeli. Görüşünüz, insanları isyan ve başıbozukluğa kışkırtmasın. Bütün bunlar fesada sebep olur. Bu yüzden İslam, bundan men etti.

Yine İslam, ifade özgürlüğü konusunda şöyle der:

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ

(Hümeze Suresi, 2)

Gıybet eden ve ayıp arayanlara mahvoluş vardır.

Hz. Resulüllah[SAV] şöyle emretti:

ليسَ المؤمنُ بالطَّعَّانِ ولا اللَّعَّانِ ولا الفاحشِ ولا البَذيءِ

Mümin ne ayıplayan ne de lanet edendir ne müstehcen söz söyleyendir ne de birine dil uzatandır.
Nitekim İslam, ifade özgürlüğü kisvesi altından, birinin kötülüğünü teşhir etmeye, ayıplamaya, kötü dil kullanmaya ve iftira atmaya izin vermez.
İslam der ki, ifade özgürlüğünün anlamı birine hakaret etmek değildir. Allah-u Teala şöyle buyurur:

يَاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَ لَا نِسَآءٌ مِّنْ نِّسَآءٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ ۚ وَ لَا تَلْمِزُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَ لَا تَنَابَزُوْا بِالْاَلْقَابِ

Hiçbir erkek başka erkeklerle alay etmesin, kadınlar da başka kadınlarla alay etmesinler. Birbirinize ayıp isnat etmeyin, başkalarını kötü isimler ve beyhude lakaplarla çağırmayın.

İfade özgürlüğü adı altında, insanlara hakaret etmek, onları aşağılamak ve alay etmek, onların kötü bir şekilde resimlerini yapmak, beyhude yere hakaretamiz karikatürlerini yapmak ve kötü isimler takmak; bütün bunlar yasaktır. Çünkü bu yöntemler kesinlikle toplumda huzursuzluk ve güvensizliğe sebep olacaktır.

Yine İslam der ki, ifade özgürlüğü adı altında bir insanın izzet-i nefsi ve onuru yok edilmemeli.

Allah-u Teala şöyle buyurdu:

وَ لَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيْٓ اٰدَمَ

yani, Biz bütün Ademoğullarının izzet-i nefs ve insanlık şerefini kaim kıldık ki bu her insanın temel hakkıdır.

(Beni İsrail Suresi, 71)

Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyurdu:

يا أيّها الناس إن دماءكم و أموالكم و أعراضكم حرام عليكم

Yani, ey insanlar! Sizin kanınız, sizin malınız ve sizin onurunuz, birbirinize haramdır.

İslam, diğer dinler ve milletlerin duygularına da dikkat etmek konusunda özel emir vermiştir. Hatta bazı durumlarda diğerlerinin duygularına daha fazla dikkat edilirdi. Bir rivayette Medine devletinde bir Müslüman ile bir Yahudi arasında kavga oldu.

Müslüman diyordu ki Muhammed SAV bütün peygamberlerden üstündür. Yahudi diyordu ki Musa AS bu fazilete sahiptir. Bunun üzerine o Müslüman el kaldırdı ve Yahudi'ye tokat attı. Yahudi şikayet ederek Peygamber Efendimizin SAV huzuruna çıktı.

Hz. Resulüllah[SAV] kavganın detaylarını dinledikten sonra şöyle buyurdu:

لَا تُخَيِّرُونِي عَلَى مُوسَى

Beni Musa'dan üstün tutmayınız.

Beşinci Halifetü'l Mesih hazretleri bu hadisi sunduktan sonra şöyle der:

"İşte onun din ve vicdan hürriyetinin seviyesi bu idi. Bu onun kendi hükümeti idi, ancak bu hükümet, diğer vatandaşların, diğer insanların duygularına önem verilmeyecek anlamına gelmiyordu. Kuran-ı Kerim, hz. Resulüllah'ın[SAV] bütün peygamberlerden üstün olduğuna şahitlik eder. Buna rağmen Peygamber Efendimiz[SAV] peygamberlerle karşılaştırma yapmak yüzünden atmosferin kirlenmesine dayanamadı. Kendisi, Yahudinin sözünü duyunca, kavgalarınıza peygamberleri karıştırmayın diye Müslümana serzenişte bulundu. Tamam sizce ben bütün peygamberlerden üstünüm, Allah da buna şahitlik etmektedir, ancak bizim hükümetimizde, birisinin peygamberi hakkında bir şey söylendiği için hiç kimsenin kalbi incinmemeli. Ben buna izin veremem, bana saygı göstermek için sizin diğer peygamberlere de hürmet etmeniz gerekir…

Onun kendi insanlarına da diğerlerine de dikkat etmeleri için koymuş olduğu insaf ve ifade özgürlüğü seviyesi işte buydu.

İslam diğer dinlere ve onların mukaddesatına küfretmeyi, ifade özgürlüğüne aykırı sayar

İslam der ki; Siz düşüncelerinizi ifade etmekte özgürsünüz, bu doğrudur; Allah'tan başka tapılanlar sahte ilahlardır, bu da doğrudur. Ancak yine de onlar hakkında ileri geri konuşmayın ve diğer dinler ve milletlerin duygularına dikkat edin.

5. Halifetü'l Mesih hazretleri şöyle der:
Bir rivayete göre Hayber'in fethi sırasında Tevrat'ın bazı nüshaları Müslümanların eline geçti. Yahudiler Hz. Resulüllah'a gelip bizim mukaddes kitabımız bize geri verilsin dediler. Bunun üzerine Hz. Resulüllah[SAV] sahabelere, Yahudilerin dini kitabını onlara geri verin diye emretti.

Değerli Dinleyiciler!
Bakınız, savaş durumudur, Yahudiler kendi kalelerine kapanmışlar ve Müslümanlar onları muhasara etmişlerdir. Böyle bir durumda bile Peygamber Efendimiz, düşmanın dini duygularını yaralayacak bir muamelenin onlara yapılmasına razı olmadı.

İslam'ın bu yüce ve güzel öğretisinin aksine çağımızda ifade özgürlüğü kisvesi altında iletişim yöntemlerinin serseri atları öylesine başıboş bırakılmıştır ki maneviyat ile birlikte insanoğlunun ahlakı da ayaklar altında çiğnenmiştir.

Bu cüret öyle bir seviyeye vardı ki mukaddes yerler, şahsiyetler ve enbiyayı kiram bile bundan korunamadı.

Geçen yıllarda bu hakaretamiz davranış ortaya çıktığında, İslamî talimatlar ışığında deliller ile ve son derece güzel bir şekilde ona cevap veren zat, Ahmediye Cemaatinin İmamı Beşinci Halifetü'l Mesih[ABA] hazretleridir. Kendisi bir yandan Ahmedilere, Peygamber Efendimizin yüce ahlakını benimsemelerini ve dünyaya göstermelerini nasihat etti. Diğer taraftan da bazı Müslümanların yanlış tepkilerinin İslami öğretiye bağlanmasını reddetti. O bir taraftan cemaat üyelerine, kendi bölgelerindeki, ülkelerindeki siyasetçileri ve ileri gelenlerini böyle hakaretamiz hareketlerden haberdar etmelerini nasihat etti. Diğer taraftan kendisi de kendi hutbelerinde bütün tafsilatıyla buna ışık tuttu.
Huzur, bir taraftan İslamî devletlere hitap ederek bazı adımlar atılması gerektiğine dikkat çekerken diğer taraftan Batılı devletler ve Birleşmiş Milletleri de böyle kanunlarda değişiklik yapmaya davet etti.
Kendisi bir hutbede şu ayeti sundu:

وَ لَا تَسُبُّوا الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ

(Enam Suresi, 109)

Allah-u Teala buyurur ki, başkalarının putlarına bile kötü demeyin, çünkü bundan dolayı toplumun barışı bozulur. Siz putlara kötü dediğinizde onlar da bilmeyerek bütün güçlere sahip olan Rabbiniz hakkında uygun olmayan sözler kullanacaklar ki bundan dolayı kalplerinizde keder meydana gelecek. Kalplerde nefret çoğalacak, kavgalar ve münakaşalar olacak, ülkeye fesat yayılacak. Kısacası İslam'ın Rabbinin verdiği işte bu güzel talimattır.

Yine Huzur, Müslüman hükümetlere hitaben şöyle der:

"Kur'an-ı Kerim'in talimatına göre insanların dini hislerini rencide etmenin, Yüce Allah'ın peygamberlerine saygısızlık yapmanın yahut ona teşebbüs dahi etmenin suç ve çok büyük bir suç olduğunu, hatta çok büyük bir günah olduğunu neden dünya insanlarının önüne koymuyorsunuz? Dünyanın barışı için şunun da Birleşmiş Milletlerin Barış Antlaşmasının bir parçası haline getirilmesi şarttır: Hiçbir üye ülke hiçbir vatandaşının, diğer insanların dini hislerini rencide etmesine izin vermeyecek ve düşünce özgürlüğü adına hiç kimsenin dünyanın huzurunu bozmasına izin verilmeyecek."

Huzur-i Enver, Batıyı uyararak şöyle dedi:

"Herhangi bir dinin mukaddes zatları hakkında herhangi bir uygunsuz düşünce belirtmek, hiçbir şekilde özgürlük sınıfına girmez. Siz kendinizi

cumhuriyet ve vicdan özgürlüğünün şampiyonu sayarak başkalarının duygularıyla oynuyorsunuz ya, bu ne cumhuriyettir ne de vicdan özgürlüğüdür. Her şeyin bir sınırı ve bazı ahlak kuralları olur… İfade özgürlüğünün anlamı başkalarının duygularıyla oynamak, ona sıkıntı vermek, asla değildir. Batının övündüğü özgürlük eğer bu ise, bu özgürlük ileriye doğru değil, çöküşe götüren bir özgürlüktür."

Yine Huzur-i Enver, Batıya ve Birleşmiş milletlere hitaben şöyle dedi:

"İfade özgürlüğü (hakkındaki mevcut kanunlar) İlâhî bir sahife değildir…. Yasalarınızı mükemmel ve hiç değişmez zannetmeyiniz… Tabii ki fikir ve ifade özgürlüğü yasası vardır. Ancak hiçbir ülkenin ya da Birleşmiş Milletler'in yasasında, hiç kimsenin başkasının dini hislerini rencide edebilme özgürlüğü yoktur, neden denmez. Diğer dinlerin ileri gelenleri ile alay etmenin serbest olmadığı neden hiçbir yerde yazılı değildir. Bunlar yüzünden dünyanın huzuru bozulmakta ve nefretler kışkırtılmaktadır. Böylece uluslar ve dinler arasındaki uçurum daha da genişlemektedir. Onun için eğer ifade özgürlüğü yasasını hazırlamak istiyorsanız şüphesiz bir kişinin hür olacağı yasayı hazırlayabilirsiniz. Ancak onun diğer insanların hisleriyle istediği gibi oynayabilmesi konusunda yasal destek vermeyin."

Saygıdeğer dinleyiciler!

Hz. Mesih-i Mevud[AS], bu hakaretamiz çabaları durdurmak ve barışı tesis etmek için bundan yaklaşık 124 yıl önce İslamî usullerin ve Kuran talimatlarının özetini sunarak bir öneri sundu ve şöyle dedi:

"Bu ilke, kesin bir gerçek ve sonsuz bir nimet olup, beraberinde

uzlaşmanın da temelini atar ki, onunla dini yerleşmiş ve uzun bir süre de varlığını sürdüren, keza milyonlarca kişinin öğretisine girdiği tüm peygamberlerin doğruluğunu tasdik ederiz. Bu çok kutlu bir ilkedir. Eğer bütün dünya bu ilkeye bağlı kalacak olsa, kamuoyunun huzurunu bozan binlerce kargaşa ile Allah hakkındaki kötü sözün de kökü kazınmış olacaktır… İşte Kuran'ın bize öğrettiği ilke budur… dünyada barışı ancak bu ilke yayabilir. Bu, bizim ilkemizdir."

(Kraliçeye Bir Hediye S.9-11)

Değerli dinleyiciler!

İslam fikir özgürlüğü konusunda şöyle der: İnsanlarla nezaket ile güzel söz konuş. Adalet ve insaftan uzak sözler söyleme. Dünyada fesat ve güvensizliğin yayılmasına sebep olacak söz söyleme. Kimsenin ayıbını ortaya çıkartma. Ayıplama yapma, küfür etme, kimseye hakaret etme ve alay etme.
İslam der ki, fikir özgürlüğü kisvesi altında en sıradan insanın bile izzet-i nefsini, onuru yaralamayın.

İslam der ki, diğer dinlerin ve diğerlerinin mukaddesatına ve muhterem şahsiyetlerine hakaret ifade özgürlüğüne aykırıdır. İfade özgürlüğü ile ilgili İslam'ın sunduğu öğreti kesinlikle kamil ve her eksiklikten pak ve her hayrı içinde toplayandır. İslam'ın beyan ettiği sınırlar, kaide ve kurallar, ifade özgürlüğünü güzelleştiren ve onun güzelliğini iki kat artırandır.

Bugün ya da yarın, çabuk ya da yavaş dünya milletleri bu sınır ve kaideleri benimsemek zorunda kalacaklar ve bu usullere uymak zorunda kalacaklar. Çünkü dünyayı ileri doğru götüren hakiki özgürlük ancak budur ve bu özgürlük ancak İslam'ın beyan ettiği özgürlüktür. Dünyada barışı yayan ancak bu usuldür, ve İslam'ın sunduğu ancak bu usuldür.

100 Sene Önce...

II. HALİFE HAZRETLERİ'NİN YENİ BİR MÜHTEDİYE TAVSİYESİ

El Fazıl, 27 Haziran 1921

El Fazıl (Gazetesi'nin) Sayın Editörü; Esselamu Aleyküm ve Rahmetullahi ve Berekatuhu! Geçenlerde saygın bir devlet memuru, (Vadedilen) Mesih'in II. Halife Hazretleri'ne[RA] bir biat mektubu kaleme almış ve Huzur[RA] da kendisine bizzat kendi kalemi ile cevap vermiştir. Onu yayınlanması için gönderiyorum. İnşallah bu, pek çok güzel kalpli ve akıllı insanın imanının artması için yardımcı olur ve Yüce Allah'a yakınlaşmak çabasında olanlar için de bir rehber görevi görür.

Vesselam, Ali Muhammed (Posta Memuru)

İngilizce'den Türkçe'ye çeviren: Mehmet Önder

YENİ MÜHTEDİNİN MEKTUBU

"Efendim! Esselamu Aleyküm ve Rahmetullahi ve Berekatuhu!

Uzun bir zamandır kalbimde gerçeği arama hasreti bulunmaktaydı ve bu beni heveslendirdi. Sonra nihayet arzumu yerine getirme zamanı geldi. Şimdiye değin ağırdan aldıysam, bu ancak bu mübarek Cemaat'e katılmanın büyük bir sorumluluk olmasındandır. Bunun da ötesinde, benim gibi yüz karalarının bu Cemaat'e girip, itibarını zedeleme korkusu da bulunmaktaydı. Ancak bu görüşümde Allah'ın Rahmetinden bir umutsuzluk belirtisi hissettim ve bu mübarek Cemaat'in yüce kutsiyeti hakkında bir şüphe iması bulunduğunu sezdim.

Bundan dolayı, ilk düşünceyi bir günah olarak değerlendirdim ve ikinci hususu düşündüm. Öyle ki, bu halis suyun engin denizlerine benim gibi birkaç acı damla katılacak olsa, onlar bu Cemaat'i bozamazlar. Bununla birlikte, neden bu birkaç damla hep acı olacak diye söylemeliyim ki? Bu acılık yok olacak inşallah ve mutlaka ortadan kaybolacak. [Cemaat'e] katılıyorum ve gecikme için üzüntü duyuyorum. Geç geldiğim halde memnunum ki, tüm gecikmelere rağmen yine de çok geç değildir. İçimde kesin bir çözüm bularak, kendimde Nefs-i Levvame'nin [kınayan öz benlik] varlığını hissediyorum. Eksik kalmış bir şey varsa, o da ancak çamuru altına çeviren, benim de şimdilerde aldığım o ilgidir.

Böylece, Ey benim Mahmud'um! Bugün, Ahmediye Cemaati'ne [giriyorum] ve tüm günahlar için sizin elinizde tövbe ediyorum, çünkü sizin elinizin, Allah'ın elinde olduğuna şahitlik ediyorum. Ben, Vadedilen Mesih'in[AS] tüm iddialarına inanmaya devam ederken, dini dünyaya da tercih edeceğim.

['Ben her günah için Rabbim olan Allah'tan bağışlamasını diler ve O'na yönelirim. Ey Rabbim, ben kendi canıma zulmettim ve günahlarımı kabul ediyorum. Sen günahlarımı affet, çünkü senden başka günahlarımızı bağışlayabilecek kimse yoktur.']

Fikrimce ben, [yalnızca] Ahmediye Cemaati'ne katılmakla kalmayıp, bugün gerçek İslam'a da fiilen girdim. Seyid Abdul Mecit, Kapurtala"

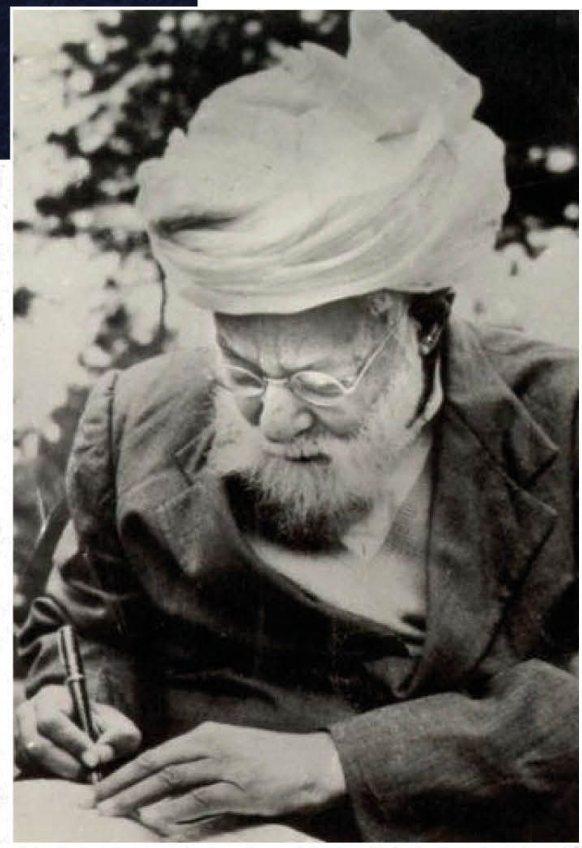

HALİFE HAZRETLERİ'NİN CEVABI

"Sevgili Seyid Bey, Esselamu aleyküm ve rahmetullahi ve berekatuhu!

Mektubunuzu aldım. Sağlığım iyi olmadığı için hemen cevap veremedim. Elhamdülillah, öyle ki O, kalbinizi açtı ve uzun bir zamandan sonra gerçeği kabul etmenize yardımcı oldu!

ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ

['İşte bu, Allah'ın lütfudur. O, onu dilediğine verir.']

Şüphe yok ki, Ahmediyet'e katılmanın ardından, sorumlulukların olduğu yerde, kolaylıklar da bulunmaktadır. Bir kimse hakkı kabul ettiğinde, Yüce Allah tarafından ona hemen yardım edilir, kendisi için rahmet kapıları açılır. O, tıpkı dünyaya yeni gelmiş bir bebek gibi muamele görür. Yani, onun her hareketi ile ilgilenilir ve her durumda kendisine bakılır.

İşte o zaman böyle bir kimse, rahmaniyet'den yararlanır ve Yüce Allah'ın nimetlerinden haberdar olduğu gibi, O'nun cömertlikleri ile de tanışır. Aynı zamanda onun dikkati, rahimiyet altında elde edebileceği ve bu ilk aşamada rahmaniyet [nimetlerinden] üstün olan nimetlere çekilir. Ancak son aşamada yine rahmaniyet galip gelir. Bu aşama çok kritiktir ve birçok insan bu rahmaniyet'in tecellisi ile mest olarak, Yüce Allah'ın kendilerine bağlı olduğunu düşünüp, adım atmaktan vazgeçerler. Sonuç olarak onlar sadece, kendilerine tadımlık sunulan bu tatlının lezzetini hissederler. Azar azar bu duygu da kaybolur ve böyle bir kimse (her şeyden) mahrum kalır. Bu nedenle kişi, ilk aşamada Yüce Allah'tan aldığı destek ve cömert yardıma tek başına bel bağlamayıp, bu fırsattan yararlanmaya çalışmalı ve ilerlemeye devam etmelidir.

Yüce Allah bu aşamayı sağ salim geçmenize yardım etsin ve sizi diğerlerine de hidayet vesilesi kılsın.

Naçizane, Mirza Mahmud Ahmed."

YENİ TÜRK RADYOMUZ

İSLAM AHMEDİYET'İN SESİ

İslamiyet'in gerçek öğretisini Türkçe bilen insanlara ulaştırmak için kurulmuş bir radyodur.

Derleyen: Cengiz Varlı

Müslüman Ahmediye Cemaati 1889 yılında Allah'ın emri ile Vadedilen Mehdi ve Mesih Hz. Mirza Gulam Ahmed[AS] tarafından kuruldu. Bugün bu Cemaat dünyanın 210 ülkesine yayılmış ve böylece Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in[SAV] sözleri ve mükemmel Sünnetini İnsanlar'a ulaştırmaktadır. Birçok yol ile Elhamdülillah İslamiyet'in mesajı dünyanın yedi kıtasına yayılmaktadır.

Şükürler olsun ki buna artık başka bir yol daha eklendi. Almanya Ahmediye Cemaati Tebliğ Şubesinin gözetiminde Türk Masası ve Ahmedi Teknikerlerin ortaklaşa çabasıyla Türkçe dilinde, İslam-Ahmediyet'in mesajını ulaştırmak için yeni bir radyo kuruldu. Kendi Radyo Kanalımız „İslamiyet'in Sesi" aracılığı ile İslamiyet'in Sesi artık tüm dünyada yankı uyandırıyor.

Emir-ül Müminin 5. Halifetü'l Mesih hazretleri, 27 Ağustos 2021'de Cuma namazından sonra radyonun açılışını yaptı, Elhamdülillah. Huzur-i Enver, yayının başlaması için butona bastığında muhterem Mürebbi Feruz Alem Bey'in sesiyle Kuran-ı Kerim tilaveti duyuldu ve Huzur-i Enver onu dinledi. Kuran-ı Kerim'in tilavetinden sonra onun Türkçe tercümesi yayınlandı. Daha sonra Huzur-i Enver, radyonun başarılı olması için dua etti.

Bundan önce bu radyonun tanıtımını yaparak Hz. Emir-ül Müminin, Cuma hutbesinde şöyle buyurdu: Cumadan sonra ben, Türkçe bir internet radyosunun açılışını yapacağım. Bu radyo kanalının adı "İslam Ahmediyetin Sesi"dir ve 24 saat yayın yapmaya hazırdır. Bu radyo, bütün dünyada akıllı telefon, tablet, bilgisayar vesaire ile bir link üzerinden dinlenebilecek. Dört saatten oluşan bir paket günde 6 defa tekrarlanacaktır. Bu pakette Türkçe tercümesi ile birlikte 1 saat Kuran-ı Kerim tilaveti, Hadis-i Şerif, Hz. Mesih-i Mevud'un[AS] kelamı, benim konuşmalarımın Türkçe tercümeleri, ayrıca soru-cevap programlarından bir bölüm de olacak.

Dünyanın 20'den fazla ülkesi bundan, tebliğ alanında da ilmi gelişim gayesiyle de istifade edebilecek. Mesela Azerbaycan, Gürcistan, Türkçenin konuşulduğu eski Sovyet Rusya'dan ayrılan birçok bağımsız ülke. Aynı şekilde Türkiye ve Türklerin yaşadığı bütün Avrupa ülkeleri bu yayınlardan istifade edebilecek. Bu radyonun hazırlanması, Almanya Ahmediye Cemaati'nin Tebliğ Şubesine nasip oldu. Allah-u Teala onları da mükafatlandırsın ve Allah-u Teala bunu her bakımdan bereketli kılsın. Amin.

Huzur-i Enver, içinde bulunduğumuz yılın başında bu radyonun kurulmasına onay vermişti. Huzur-i Enver'in dualarının bereketiyle bu radyo birkaç ay içinde kuruldu, elhamdülillah. Bunun planlanmasında, muhterem Muhammed Ahmed Raşid Bey (Mürebbi ve Almanya Türk Masası Başkanı) ve muhterem Talmeez Ahmad Bey (Mürebbi, şuan Türkiye'de), muhterem Abdul Noor Khawaja Bey ayrıca Almanya Tebliğ Şubesinin teknik yardımcısı ve uzmanı muhterem Kamer Mahmud Bey ve muhterem Atau'l Vahid Bey'in emekleri oldu. Allah-u Teala en güzel şekilde mükafatlandırsın.

Huzur-i Enver İnternet Radyo'sunun açılışını yaparken.

Bu İnternet Radyo'su 24 Saat boyunca bir Link aracılığı ile cep telefonu, dizüstü bilgisayar veya Tablet üzerinden dinlenebilmektedir. Bu radyo kanalından Türkiye'de yaşayan insanlar istifade edebileceği gibi, tüm dünyadaki Türkçe konuşanlar da faydalanabilecektir. Artık ilk kez 24 saat boyunca Türkçe olarak İslam ve Ahmediyet içerikli bir radyo dinlemeniz mümkün. İş yerinde, seyahatte veya evinizde olmanız bundan sonra fark etmez. Radyomuz, hangi saatte nerede olursanız olunuz, her an sizinle.

TÜRKÇE İNTERNET RADYOMUZ İÇİN:

www.islam-ahmediyetin-sesi.com

Bizi sosyal medyadan takip etmek için:

@radyo_ias

MAKHZAN
e
TASAWEER
IMAGE LIBRARY

YEMİN EDERİM, İSPAT ETMEM MÜMKÜN,

ONU EN ÇOK BEN SEVERİM

HİLAFET SEVGİSİ UĞRUNA

Şehit Seyid Taalih Ahmed

Tükçe'ye Çeviren: Mehmet Önder

ı love my calıph more than the others	*Halifemi diğerlerinden daha çok severim*
they only love, ı'm only hıs lover	*Onlar sadece severler, bense onun aşığıyım*
they crawl to hıs hand from far ıcy coasts	*Uzak karlı kiyilardan onun eli için sürünerek gelirler*
a wonderful host supported by hosts	*Konuk edenlerin yardim ettiği mükemmel bir ev sahibine*
as mountaıns mıgrate for prophets and kıngs	*Sanki dağlar, peygamberler ve sultanlar için taşınırlar*
when heaven comes near, they see hım and sıng	*Cennet yaklaştıkça kendisini görür ve şiir okurlar*
my sılence mıght grate, but ı love hım more	*Sessizliğim üzse de, ben onu daha çok severim*
whole wıth holıness as my soothed soul soars	*Huzur ile bütün olunca, yatışmış ruhum adeta yükselir*
when they see hıs face, they weep and they cry	*Onun çehresini görünce gözyaşı döküp, ağlarlar*
my heart beats to tears, but my eyes are dry	*Kalbim yaşlarla çarpsa da, gözlerim kurudur benim*
but by god's promıse, ı'm able to boast	*Ama allah'in vaadi ile ben iftihar edebilirim*
but by god's promıse, ı'm able to boast	*Ama allah'in vaadi ile ben iftihar edebilirim*
ı swear ı can prove, ı love hım the most	*Yemin ederim, ispat etmem mümkün, onu en çok ben severim*
ı swear ı can prove, ı love hım the most	*Yemin ederim, ispat etmem mümkün, onu en çok ben severim*
the lamp ın my nıght forever aglow	*Gecemin ışığı ebediyen parlayacak*
ı love my calıph, but he'll never know	*Ben halifemi sevsem de, o hiç bilmeyecek*
ı love my calıph, but he'll never know	*Ben halifemi sevsem de, o hiç bilmeyecek*

RESİMLER

Müslüman Ahmediye Cemaati´nin Faaliyetleri

İngiltere Calsa Salana'sının ilk oturumundan önce bayrak töreni ile Calsanın resmi açılışını yaparken.

Huzur-i Enver [ABA], İngiltere Ahmediye Cemaatinin 2021 yılındaki 55. Calsasında toplantı düzenini teftiş ederken. Bu yıl bu teftiş calsadan bir gün evvel yapıldı.

İngiltere Calsa Salana'nın son oturumundan bir manzara

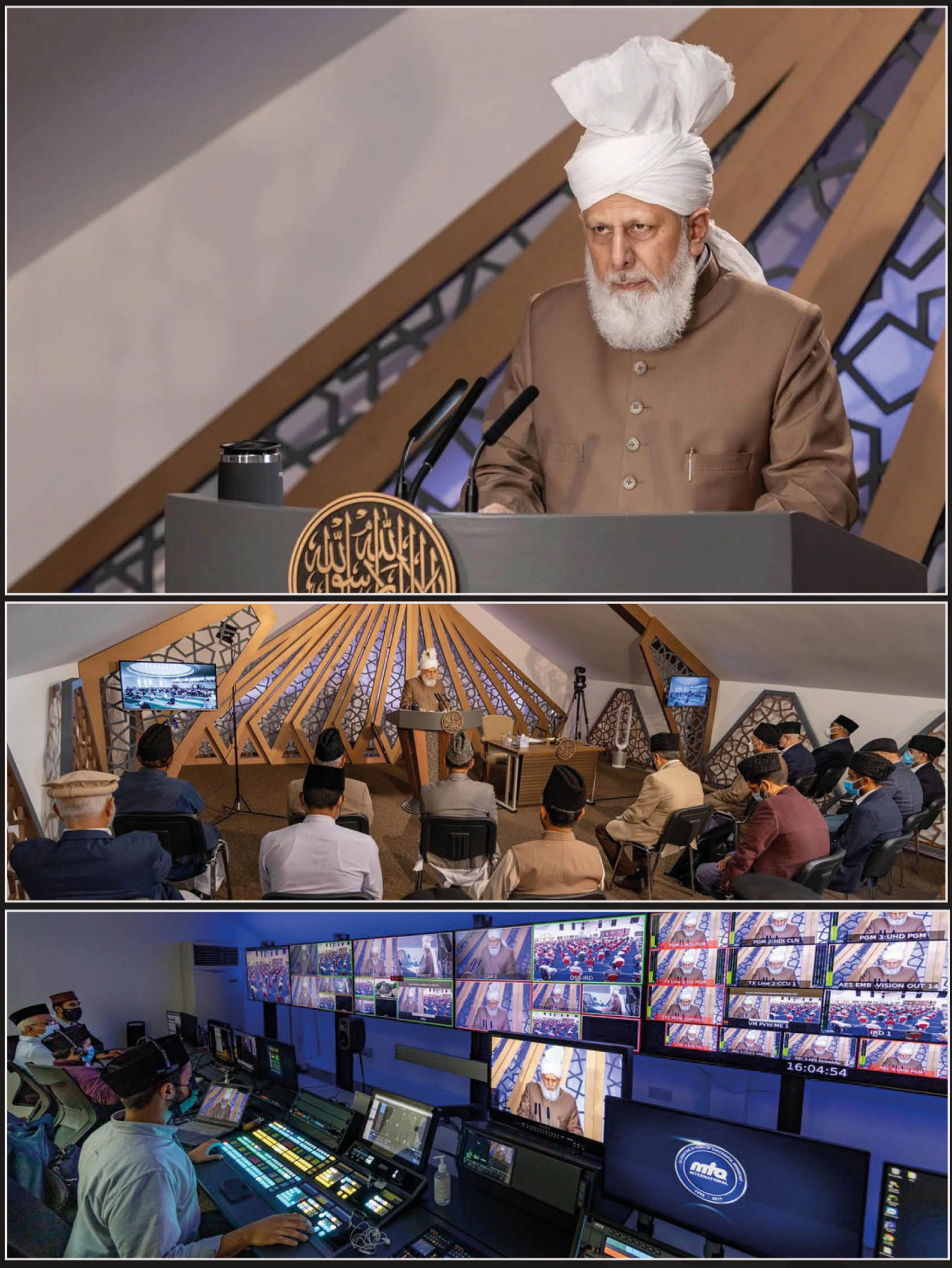

İngiltere Cemaati Ensarullah Kolu'nun 2021 ulusal yıllık toplantısında kapanış oturumunda online hitap ederken. Huzur-i Enver'in[ABA] marifet dolu bu konuşması ile, İslamabad'da kurulan yeni stüdyonun da açılışı yapılmış oldu.

19 Eylül 2021'de İngiltere Cemaati Hüdamü'l Ahmediye Kolu'nun yıllık toplantısında kapanış oturumuna Huzur-i Enver[ABA] bizzat iştirak ederek ufkumuzu genişleten bir kapanış konuşması yaptı.

YENİ
BASILAN KİTAP

"AHMEDİYET'İN MESAJI"

Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed [RA]
II. HALİFETÜ'L MESİH

Allah'ın lütfu ile Müslüman Ahmediye Cemaati bu çağda İslam'ın hakiki ve öz mesajını dünyanın her köşesine ulaştırmak için gece gündüz çalışmaktadır. Buna karşılık bu cemaate karşı çıkanlar, Müslüman Ahmediye Cemaatinin inançları hakkında insanlara gerçekle ilgisi olmayan yanlış görüşler aşılamaktadır. Hz. Resulüllah[SAV] tarafından müjdelenen Vadedilen Mesih'in as. eliyle kurulmuş olan bu cemaat hakkında bilgi sahibi olmak her Müslüman için son derece önemlidir.

II. Halifetü'l Mesih Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed[RA] tarafından 1948 yılında yazılan bu küçük kitapta "Ahmediyet nedir, Hangi amaçla kuruldu?" şeklindeki en temel sorular herkesin anlayabileceği sade bir dille ve özet bir şekilde cevaplanmıştır.

İSLAMİYET'İN SESİ

Senin canlı yayının, her pazar sorularını gönder
ve programa katıl.
Almanya saati 17:30, Türkiye saati 18:30

@Maneviyat_web | @MuslimTvTr

Ahmadiyya Muslim Jamaat KdöR Verlag Der Islam
Türk Masası, Ahmadiyya Muslim Jamaat KdöR
Genfer Str. 11 60437 Frankfurt, Almanya
0800-0001325 (Almanya´dan ücretsiz)
Fax: 069 50688743
maneviyat@ahmadiyya.de